

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 8/2002 - 43 pàgines

Sessió ordinària del dia 12 de setembre del 2002

El dia 12 de setembre del 2002, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 46/2002, que és el següent:

M. I. Sr. Esteve López Montanya

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Olga Forné Angrill
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana

M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Roc Rossell per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegeix l'informe el Sr. Marcel Llovera, secretari de la Sindicatura.

Sr. Llovera teniu la paraula.

El Sr. Marcel Llovera:

La Comissió Permanent d'acord amb allò que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 4 de juliol i 30 d'agost i els afers tractats han estat els següents: en el decurs de la primera reunió el Sr. Jaume Bartumeu va comentar que havia rebut una demanda del Govern per celebrar una reunió oficiosa amb els presidents dels grups parlamentaris per tractar l'assumpte de l'adjudicació del concurs de la nova planta incineradora i va recordar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata havia sol·licitat, d'acord amb l'article 5 del Reglament del Consell General, una demanda de documentació sobre aquesta qüestió, que encara no havia rebut. Va recordar l'obligació del Govern de trametre aquesta informació, i va avançar que demanaria l'empara del Sr. síndic general.

Durant la segona reunió el Sr. Garrallà va exposar la seva queixa relativa al protocol de l'acte de lliurament dels premis del concurs d'avantprojectes de la nova seu del Consell General del propassat dia 25 de juliol en el qual no es va tenir en compte un ordre protocol·lari en la col·locació dels consellers generals, i es va demanar que es prenguessin les mesures adients per tal que aquests tipus d'incidents no es tornin a repetir.

Aquesta reunió també va servir per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent durant aquest període fora de sessions i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Abans de passar, doncs, a les respostes del Govern a les diferents preguntes, recordar que s'ha afegit al llistat dues preguntes amb caràcter urgent que s'han distribuït a l'inici de la sessió i que han estat admeses en el dia d'ahir per la Sindicatura.

Passem, doncs, a la primera pregunta.

Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2002, relativa a la posició d'Andorra en l'Assemblea General de les Nacions Unides

Fou registrada amb el número 864-A i publicada en el Butlletí número 47/2002 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és gairebé telegràfica, com s'exposa.

Sabem quina és la situació internacional, sabem que el president dels Estats Units està compareixent o ho deurà fer, si no ho ha fet, d'aquí una estona davant de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

La seva compareixença podria comportar, fins allí a on nosaltres tenim informació, una petició de mandat o, en tot cas, la possibilitat d'una votació que faci referència a una intervenció armada dels Estats Units contra Iraq.

I, nosaltres volem saber si davant d'aquesta hipòtesis quines instruccions ha donat el Govern a la missió en el cas de què Andorra s'hagi de manifestar.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors. Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Se'ns pregunta quines instruccions s'han donat a la missió d'Andorra davant de les Nacions Unides, suposant que hi podria haver un vot en l'Assemblea General en relació a una eventual autorització oval de l'ONU a una possible intervenció militar envers Iraq.

No és l'Assemblea General de les Nacions Unides la que vota sobre aquests temes. L'òrgan competent és el Consell de Seguretat al qual Andorra no pertany en l'actualitat.

L'article 24 de la Carta de les Nacions Unides indica que amb la finalitat d'assegurar l'acció ràpida i eficaç de les Nacions Unides, els seus membres confereixen al Consell de Seguretat, la responsabilitat principal de mantenir la pau i la seguretat internacionals, i reconeixent que en l'acompliment dels deures que imposa aquesta responsabilitat, el Consell de Seguretat actua en nom seu.

També diu l'article 12 de la Carta que mentre el Consell de Seguretat exerceixi les funcions que li assigna aquesta Carta respecte a qualsevol controvèrsia o situació, l'Assemblea General no farà cap recomanació en relació amb la controvèrsia o situació excepte que el Consell de Seguretat li ho demani.

Per tant, Andorra que no és membre del Consell de Seguretat, haurà de seguir amb atenció les possibles resolucions.

Com tothom sap, el Consell de Seguretat de l'ONU consta de quinze membres: deu elegits per l'Assemblea General per períodes de dos anys i cinc de permanents, amb dret de veto els Estats Units, la Gran Bretanya, la Xina, Rússia i la veïna França. Aquest darrer país ha advocat públicament perquè determinades decisions en relació a Iraq siguin avalades pel dret internacional.

Andorra respecta i creu en la primacia del dret en l'àmbit internacional, i també voldria que les decisions que es puguin prendre quant a la

qüestió d'Iraq com es va fer en el passat, per exemple amb les resolucions SC-660 i SC-678 del Consell de Seguretat facin l'objecte de debat i de decisió al si d'aquest òrgan.

La nostra missió a l'ONU té instruccions d'informar puntualment de les decisions que prengui el Consell de Seguretat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu volem replicar? Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, més que replicar, manifestaré la meua perplexitat. Primer, perquè jo he fet una pregunta i aquí semblava que m'hagués inscrit a un postgrau, al qual no m'hi he inscrit...

Jo no necessito que el Sr. ministre d'Exteriors em vingui a explicar el que diu la Carta de les Nacions Unides perquè sortosament ja ho sé; i, tampoc necessito que em vingui a explicar, el Sr. ministre d'Exteriors, una altra cosa que tampoc no li he demanat que és: quants membres té el Consell de Seguretat.

El que jo havia demanat al Sr. ministre, i m'ha mig mal contestat, és saber si la missió d'Andorra a les Nacions Unides havia o no havia rebut instruccions del Govern en el cas que en alguna manera s'hagués de manifestar en relació a aquesta qüestió.

Aquesta era la pregunta que no se m'ha contestat... Se m'ha contestat que se seguirà amb atenció el que digui el Consell de Seguretat... Doncs, per això posarem la CNN, i ja ens en enterarem del que diu el Consell de Seguretat.

Jo, la pregunta que torno a posar, fora del postgrau gratuït que se m'ha lliurat, és: quines instruccions s'han donat a les Nacions Unides en el cas que en una votació o en una comissió en la qual participi Andorra, ben entès -no pas en el Consell de Seguretat- doncs, s'hagi o no s'hagi de manifestar l'opinió andorrana.

Aquesta és la pregunta que el Sr. ministre amb les seves giravoltes no m'ha contestat i la torno a posar, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt breument.

No s'han donat instruccions -li ha dit el Sr. ministre- perquè el que vostè planteja és una hipòtesi que no s'ha produït.

Si es produís aquesta hipòtesi -que em sembla que és dubtós que es produeixi en el si de l'Assemblea General, pel que ha explicat el Sr. ministre- necessitem saber quina informació eventualment puguin aportar els Estats Units o Anglaterra o altres països, que en aquest aspecte sembla que fan un front comú per analitzar-ho, i saber si s'han de donar instruccions en el moment dubtós, repeteixo, de què l'Assemblea hagi de prendre qualsevol acord sobre aquest tema. A partir d'aquí és el que farem.

Si hi ha una situació que requereixi una votació haurem de saber en funció de què.

A priori no podem dir sí o no a tal cosa o a tal altra, per manca de la informació que encara... és clar, també, no es tracta de veure-ho -suposo, ningú de nosaltres-, la televisió, per saber si el president dels Estats Units té raó o no té raó en determinades coses; si el primer ministre d'Anglaterra té raó o no té raó en les seves afirmacions i tots els altres líders mundials que s'han manifestat sobre aquest tema.

Nosaltres no tenim informació, ara, profunda sobre el tema. Si se'n produeix, l'hauran d'analitzar els nostres representants, fer-nos-ho saber, i prendre les decisions, i en aquell moment es donaran instruccions si és que en el molt dubtós cas arribi a plantejar-se un vot dins de l'Assemblea General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula per formular una repregunta sobre aquesta matèria.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé ens està dient que hi cap la possibilitat de què Andorra voti sí a una intervenció armada?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

En cap moment he donat a entendre això.

Nosaltres estudiarem la informació que es doni. Si se'ns demana que s'ha de votar -cosa que, repeteixo, dubto molt, perquè segurament la decisió que s'hagi de prendre, si és que es pren, es prendrà al Consell de Seguretat que és a qui correspon-, en el moment de què se'ns digui això, veurem quin és el vot que haurem d'emetre, però no el podem de cap manera avançar ara mateix.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

A veure... Jo, per interpretar el que ha dit el Sr. ministre, entenc -i aquesta seria la meua pregunta, i en reformularia una altra-, i a veure, si he entès bé la contesta del Sr. ministre a la pregunta del Sr. Jaume Bartumeu, és que és gairebé impossible de què hi hagi una votació a l'ONU, perquè això és una potestat que ja deleguen els estats membres de l'ONU a un organisme que se'n diu "Consell de Seguretat".

Per tant, difícilment, encara que vostè, Sr. Forné, digui en el cas hipotètic... jo sense ser un expert sobre temes de l'ONU, la pregunta seria la següent... la pregunta i l'observació. Entenc que el Sr. ministre ha dit que s'hauria de respectar, tal com vol la comunitat, en tot cas, que els Estats Units d'Amèrica consultessin el Consell de Seguretat, això ha quedat molt clar, i la pregunta, doncs, seria la següent, en el cas hipotètic que jo veig impossible, a hores d'ara sense ser un gran expert, mirant els últims conflictes bèl·lics la pregunta seria: quantes vegades hi ha hagut una votació a l'ONU per entrar en guerra?. I l'altra pregunta seria: quan ha passat això...

El Sr. síndic general:

... Una sola repregunta, si us plau, Sr. Martí.

El Sr. Antoni Martí:

... sempre ha passat pel Consell de Seguretat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Sí.

Normalment el Consell de Seguretat analitza, doncs, quan hi ha un conflicte o alguna controvèrsia, normalment, demana que es compleixin certes qüestions, i diu l'article 42 de la Carta de les Nacions Unides: "Si el Consell de Seguretat considerés que les mesures previstes a l'article 41 -és a dir, aquestes primeres mesures que no impliquin l'ús de la força armada- són inadequades o han demostrat ser-ho, podran prendre per mitjà de forces aèries, navals o terrestres, l'acció que jutgi necessària per mantenir o restablir la pau i la seguretat internacionals.

Aquesta acció podrà comprendre demostracions, bloqueig i altres operacions executades, etc, etc.

És a dir, és el Consell de Seguretat que emet una decisió que és vinculant per a tots els estats de les Nacions Unides. Aquestes decisions les pren perquè la Carta de les Nacions Unides li dóna la potestat per l'article 24 i per l'article 12 de la mateixa Carta.

Per tant, és el Consell de Seguretat que decidirà si cal recolzar o no una acció militar envers Iraq, quan fer-ho, si abans s'han de donar alguns ultimàtums perquè hi puguin anar inspectors, etc, etc, i seguirem molt atentament el debat, evidentment, perquè ja diu la Constitució andorrana que ens interessem per totes les causes comunes de la humanitat, i quan tinguem la informació adient, doncs, evidentment l'analitzarem amb molta cura. Però, són efectes vinculants els de les decisions i els de les resolucions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Antoni Martí ha fet una pregunta que em sembla que era interessant que és: a veure si no s'ha presentat mai el cas que el Consell de Seguretat demanés el parer -i em sembla que el propi ministre quan ha fet la seva primera intervenció ha parlat d'aquesta possibilitat-... si no s'ha donat mai el cas que el Consell de Seguretat demanés el parer de la resta de nacions? I, avui per exemple, el fet és que la intervenció s'està fent no davant del Consell de Seguretat sinó que s'està fent per convèncer totes les demés nacions, segons s'ha pogut llegir i sentir als mitjans de comunicació.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, vol respondre?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a títol de comentari, ja que vostè Sr. Dallerès no ha fet una repregunta. Sí que el president dels Estats Units, ara mateix, déu estar fent el discurs, o pràcticament ara -si ha acabat el president i el secretari de les Nacions Unides- i sí que déu voler convèncer d'alguna cosa a la resta de l'Assemblea, i m'imagino que déu ser amb la finalitat que després els països representats pel Consell de Seguretat prenguin una decisió.

La qüestió és que Andorra, normalment, no ha hagut d'intervenir en aquests temes perquè no som membres del Consell de Seguretat -altra cosa passaria si algun dia ho fóssim, que hi tenim tot el dret- i, en canvi, sí que amb altres temes menys punyents i menys greus ha pogut mantenir sempre una postura consistent en seguir bastant el que feia la Unió Europea. I, és -em sembla a mi- la postura lògica de política exterior del nostre país. El que passa és que en aquest tema no podria ser així fàcilment, perquè la Unió Europea sembla que no està unida, no és una unió en aquest tema, hi ha diferents governs, de diferent color, fins i tot, amb postures completament diametralment oposades i encara no sabem quin serà el pronunciament definitiu dins del Consell de Seguretat, on probablement arribarà això per la via de demanda directa dels Estats Units, sigui

perquè algú digui que ha de passar per allà, que és el lògic, i això és el que diu el Sr. ministre.

Ens sembla, a nosaltres, que atenent-nos al dret internacional vigent, qualsevol resolució d'aquest tipus ha de passar pel Consell de Seguretat, on hi ha els drets de veto que tots sabem, i a on es pot decidir el que els quinze països representats vulguin decidir.

Que és clar, si l'Assemblea rep unes explicacions influiran o no en els països que vulguin fer saber la seva opinió, dins del Consell de Seguretat, o en els altres. Això... l'Assemblea dura molts dies. Avui és la primera sessió només... no sé quan acabarà la gent de manifestar-se sobre el tema... si es manifesta, no?

En tot cas, el president dels Estats Units ho farà avui, com sempre, que és un dels primers, i a partir d'aquí escoltarem el que haurà dit, i veurem si hem de prendre alguna decisió que a mi em sembla que no. Dubto que l'haguem de prendre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Cap altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 2 de l'ordre del dia.

Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2002, relativa al cost total del procés de precandidatura olímpica d'Andorra la Vella

Fou registrada amb el número 869-A i publicada en el Butlletí número 47/2002 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada tancat definitivament el procés de precandidatura olímpica d'Andorra la Vella, pregunto al Govern quin ha estat el cost total d'aquest procés, i en quina proporció ha estat finançat amb càrrec al pressupost nacional.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Una vegada tancat definitivament el procés d'Andorra la Vella 2010, que és del que es tracta -aquesta precandidatura, cap altra pel moment- la resposta és molt senzilla. Però, abans he de dir-li... he de dir-los a tots vostès que les despeses que han generat l'elaboració del dossier de candidatura no estan tancades del tot. La fundació té una reunió el dia 24, en la qual quedaran tancats els comptes definitius perquè en faltaven alguns per rebre, i, llavors, hi haurà una reunió per aprovar-los, i em sembla recordar que serà el dia 24 perquè la vam deixar convocada.

També he de dir que el Comitè Olímpic Internacional, dins de les seves normes de bona conducta, -que són recents, abans no hi eren, donades als aspirants, a les ciutats aspirants- obliga a tenir els comptes auditats. Aquests comptes de la fundació Andorra Olímpica han estat auditats per una empresa d'aquí que no ha cobrat l'auditoria com aportació a la candidatura olímpica -no diré el nom de l'empresa.

El pressupost que ha utilitzat la fundació Andorra la Vella Olímpica ha estat de 448.000 euros dels quals... -faltant aquest tancament que li dic, eh? aproximadament-, dels quals 255.000 han estat suportats per l'Agrupació de bancs andorrans, que era la dotació inicial de la fundació perquè amb això vam poder treballar, tal com reflecteix l'article 7 dels seus estatuts; i 192.000 euros i escaig han estat aportats pel Govern.

El Govern el dia 4 d'abril va aprovar els estatuts de la fundació, que es va constituir el 15. El 29 d'abril en sessió de Govern es va aprovar un avenç de fons de 192.575 euros, mitjançant decret publicat al BOPA quan és preceptiu per tal de fer front a aquesta transferència, i l'aprovació del corresponent projecte de llei de crèdit extraordinari, que està a tràmit. El 12 de juny va aprovar el compromís de despesa, el 14 de juny el Consell General va admetre a tràmit el projecte de llei, i el 17 de juny va ser publicat, fins ara, ho acabo de dir, que està en tràmit.

A partir d'aquí ens falten algunes dades, però també s'ha de dir que, a més a més d'aquestes despeses, el Comú d'Andorra la Vella ha

participat certament amb la candidatura olímpica, no solament en ser la protagonista el Comú d'Andorra la Vella, sinó també amb la seu de la fundació. Tota la despesa que representa la intendència interna de la fundació, deixar la mateixa fundació, doncs, per exemple els nuncis, per desplaçar documentació als llocs i serveis generals que es fan servir.

A títol informatiu potser és bo que els hi digui que Jaca va gastar 3 milions de dòlars -no està en euros però, no hi ha gaire diferència avui en dia-; Berna, 2 milions de dòlars; Vancouver, 11 milions -no és estrany que sigui la millor també..., també té un preu... un cost com a mínim-; Salzburg, 2 milions de dòlars; la ciutat coreana Pyongyang, 800 mil dòlars; Sarajevo, 360 mil dòlars; i Harbin... no tenim dades de Harbin, de la ciutat xinesa; i Andorra, en dòlars, 450 mil dòlars.

Aquesta és la relació que li puc fer.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals vol replicar?

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En qualsevol cas entenc que estem pendents de rebre els comptes definitius i tancats que ja els demanarem, si de cas, per la via escrita, no?

Aquesta pregunta l'he formulat per la via d'urgència arrel d'unes manifestacions vostres, precisament, a la premsa, del Sr. cap de Govern, aquests dies, on ens anunciàveu... o s'anunciava, vaja! que la voluntat era de postular amb una candidatura pel 2014 -va continuar. Manifestacions en les quals, ara que hi penso, aprofita per intentar desqualificar també el PS en general i algun dels seus membres en particular amb noms i cognoms... però, bé, no té més importància.

Aquests procediments desqualifiquen, sobretot, aquell que els utilitza, però no és gaire legal.

Llavors, la meva repregunta és, a la vista del cost que ens heu anunciat, a la vista del resultat que hem obtingut, que és el veredict del CIO que ens situa, per resumir-ho, un grau per sobre de Sarajevo, la pregunta és: si creieu que és raonable i és de sentit comú postular ja, des d'ara, una vegada més una candidatura pel 2014?

Preciso, perdoneu, que la meva pregunta no calia que la completéssiu, he posat

voluntàriament que s'havia tancat definitivament el procés de la candidatura olímpica sense imposar-hi jo la data.

El Sr. síndic general:

En tot cas, m'agradaria que respongués breument ja que sortim una mica de la matèria concreta que és la qüestió del pressupost.

Tot i que ens quedem dins de la matèria dels Jocs Olímpics, sortim potser, concretament, del que és la matèria exclusiva del pressupost. Però, Sr. cap de Govern si vol contestar, si us plau?

El Sr. cap de Govern:

Només em cal... amb el seu permís, em cal precisar que jo no he postulat per res. Només he dit la meva opinió personal. He dit que si depengués de mi i, en tot cas, així ho defensaré sempre com a ciutadà i com a qualsevol càrrec en el que jo estigui, i en principi, encara he d'estar com a cap de Govern almenys dos anys i mig, si hi ha salut i el grup parlamentari em segueix donant el seu suport, que espero que sigui així, és clar...

Durant aquest temps si se'm demana a mi, si crec que s'ha de ser... si hi ha d'haver una candidatura a Andorra pels Jocs Olímpics, seguiré dient el que he dit sempre: que penso que sí. I, això no és de cap manera postular, és dir la meva opinió personal en aquest tema que penso que sí, i penso que malgrat... i a més a més, jo espero tenir no solament els comptes sinó també cada una de les anàlisis de la valoració que s'ha fet de cadascuna de les ciutats perquè les puguem portar a aquesta Cambra o a la comissió corresponent, i analitzar quin és el resultat i perquè alguns resultats podrien ser millors amb molt poc esforç, o amb una mica més de complement d'informació, que potser no es va tenir per falta de temps.

En fi, no vull allargar-ho, com m'ha demanat el Sr. síndic, però no he postulat res pel 2014 perquè no em correspon a mi, però, la meva opinió personal és que si depengués de mi i, en tot cas, jo sempre demanaré que s'intenti fer. Tindré eco o no en tindrà, això dependrà del que hi correspongui decidir en el seu moment que serà d'aquí dos anys, no abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta al respecte?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, vostè ens diu que el Comitè Olímpic Internacional obliga a auditar els comptes.

Ens diu també que els comptes encara no són definitius sinó que s'han de tancar, però, que ja estan auditats.

La pregunta és: aquesta auditoria que exigeix el Comitè Olímpic Internacional és sobre els comptes provisionals o sobre els comptes definitius un cop tancats?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

M'imagino que sobre els comptes tancats perquè els provisionals difícilment podran auditar-los per falta de documentació.

No sé si m'he expressat malament, i m'excuso. Quan tinguem els comptes... S'estan auditant per dir-ho correctament, no? En el moment que s'acabin de tancar, suposo que quedaran auditats definitivament, és clar.

Gràcies, Sr. López.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Més que una repregunta, Sr. síndic, jo volia aclarir que la repregunta que he formulat abans entenia que anava lligada amb la primera pel fet de què el pressupost i el cost són, al meu entendre, un criteri per decidir si es vol continuar o no. Simplement amb això.

No era voluntat de canviar de tema.

El Sr. síndic general:

L'aclariment és, només, que no volia que s'entrés en un debat que no és el motiu del pressupost.

Alguna altra repregunta, si us plau?

Bé, doncs, passem a la pregunta número 3.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al brot infecció de gastroenteritis aguda del mes de gener de 2002 a la parròquia de Canillo i a les mesures que ha adoptat el Govern per assegurar en el futur la potabilitat de l'aigua destinada al consum humà

Fou registrada amb el número 828-A i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta pregunta fa referència al brot infecció que va haver-hi el mes de gener a la parròquia de Canillo, i és un tema que malauradament avui torna a estar d'actualitat quan ens hem assabentat d'aquest brot infecció que ha afectat a cinquanta-nou joves estudiants i professors a l'Escola Andorrana d'Escaldes.

Per tant, és un tema, insisteixo, malauradament, d'actualitat.

La pregunta la llegiré:

"A finals del mes de desembre de 2001 i durant el mes de gener de 2002 va produir-se un important brot de gastroenteritis aguda a la zona geogràfica del Tarter, Vall d'Incles, Soldeu i Bordes d'Envalira que va obligar al Ministeri de Salut i Benestar a prendre tota una sèrie de mesures de prevenció, com la hipercloració de l'aigua destinada al consum humà i, àdhuc, la prohibició temporal del consum d'aigua corrent. Aquest brot epidèmic, segons les informacions de la Unió Hotelera de les Valls d'Andorra va afectar prop de 1.200 persones i, ultra l'enorme responsabilitat que representa l'existència d'un problema sanitari d'aquesta magnitud que afecta la salut pública, va fer perillar la continuïtat del turisme anglès a la zona i va danyar greument la imatge del país.

El dia 7 de febrer del 2002... -i en aquest punt, Sr. síndic, si m'ho permet he de fer un aclariment ja que malgrat que en la pregunta deia erròniament el dia 7 de febrer, en realitat es tracta del dia 14 de febrer-, així, doncs, el dia 14 de febrer de 2002 la Sra. Mònica Codina Tort, ministra de Salut i Benestar, en el decurs de la compareixença davant la Comissió Legislativa Permanent de Sanitat i Medi Ambient per informar sobre aquest brot infecciós a la parròquia de Canillo, va manifestar que podia confirmar que el virus infecciós -el virus de Norwalk- es va propagar a través de l'aigua, però que no podia precisar com havia pogut passar el virus causant a l'aigua, ja que existien diverses hipòtesis al respecte, i que no podia precisar tampoc si s'havien produït infraccions en relació als subministraments d'aigua, ja que en aquell moment encara no disposava dels resultats de les anàlitzes de totes les mostres d'aigua que s'havien hagut d'anitzar.

D'altra banda, posteriorment, durant el mes de març, l'Associació per a la Promoció Turística d'Arinsal i Erts va realitzar una enquesta de satisfacció entre els turistes allotjats als hotels de la zona. Els resultats d'aquesta enquesta, fets públics a començaments d'estiu, palesen que la principal queixa dels turistes enquestats és la baixa qualitat de l'aigua destinada al consum humà, ja que s'havien detectat alguns casos aïllats de gastroenteritis.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: primer, pot precisar el Govern com va passar a l'aigua el virus que va provocar el brot infecciós de gastroenteritis del mes de gener de 2002 a la parròquia de Canillo? Segon, com a conseqüència de les inspeccions i controls realitzats arrel del brot infecciós esmentat, ha constatat el Govern alguna irregularitat o infracció als preceptes que estableix la Llei de policia i protecció de les aigües o el Reglament tècnico-sanitari per al subministrament i control de l'aigua destinada al consum humà? En cas afirmatiu, quines són aquestes infraccions? I tercer, quines mesures ha adoptat el Govern per assegurar en el futur la perfecta potabilitat de l'aigua destinada al consum humà a tot el Principat, especialment en els moments de màxima afluència turística?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Sí, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, la Sra. ministra saben vostès que està absent, no ha pogut canviar de cap manera un viatge que havia de fer per feina, de congressos, em sembla que a Budapest seguit d'una altra compareixença a l'OMS.

Primer vull fer una puntualització. Vostè diu que en temes d'actualitat pel fet de què s'han detectat unes gastroenteritis a l'Escola Andorrana, però, no tenim ara mateix evidència de què vingui del mateix origen, de l'aigua. Potser sí... però, també podria ser que vinguessin només de l'alimentació, d'algun producte o d'alguna manipulació alimentària. Quan ho sabrem, naturalment també es sabrà, i ho farem saber, però, d'actualitat la salut ho és sempre, això no cal dir-ho... estem d'acord!

Sobre la pregunta concreta, d'acord amb l'expedient del Ministeri de Salut i Benestar es va concloure que l'origen del brot no es va situar en la zona afectada sinó, com vostè ha dit, venia per un virus de Norwalk que va arribar a través de varis portadors del Regne Unit o d'Irlanda.

Encara que hi havia proves de la contaminació de l'aigua, no hi havia prou proves de com es va produir aquesta contaminació i per què? Perquè de les anàlisis de les actuacions practicades en l'expedient, se'n desprèn que la captació de la distribució de l'aigua potable es feia, en aquelles dates, de la mateixa manera que s'havia fet fins llavors, això sí... sense que es poguessin objectivar anomalies clares.

La segona pregunta, se'n desprèn de totes les inspeccions i controls realitzats. Se'n desprèn que l'actuació dels responsables de les xarxes es pot considerar correcta, malgrat la gran dispersió d'elles. No hi ha cap prova d'una infracció, tal com està tipificada en el Reglament tècnico-sanitari i en la Llei de policia i protecció de les aigües.

Totes les comunitats membres de les societats van seguir les instruccions del ministeri que se'ls hi van donar immediatament, però no fou fins el... de fet, fent una mica de repàs, la veritat és que no fou fins el juliol del 1999 en què el Govern va aprovar el Reglament tècnico-sanitari o el subministrament i control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà, acceptant per força -perquè és així- una situació de fet anterior a l'existència amb algunes parròquies més que en d'altres de multiplicitat de sistemes d'abastament i subministrament d'aigua potable, una cosa que dificulta molt,

segur, la seva execució, l'execució d'aquest reglament.

El decret... també està constatat que el decret fou complert en la seva part essencial per tots els usuaris.

Únicament es van constatar alguns incompliments referents a les màquines de glaçons o similars, però aquesta actuació no s'havia d'atribuir, a part d'un descuit o omissió, naturalment, i segur, a cap voluntarietat, això està clar.

No es va observar cap actuació intencionada com he dit i, per tant, no hi han hagut aquestes sancions.

Les mesures?... Aquí, és potser la part més important de futur i, potser, és una mica més llarga, i valdrà la pena que ho llegeixi: "La millor de les xarxes de distribució d'aigua és una prioritat per nosaltres, per a qualsevol govern, atès aquest context històric que li he dit, bé... que va ser detallat, ja, a la reunió a la qual va assistir, com vostè ha dit molt bé, la Sra. ministra. Cal actuar de manera ràpida, però, s'ha de planificar bé, i l'ordenament d'aquesta matèria s'ha de fer i s'està fent de forma gradual, no es pot precipitar tampoc.

Per millorar la situació en què es troben actualment les xarxes de consum, el nostre país ha realitzat... el Govern ha fet les següents actuacions: primer, fer el projecte de descripció de les xarxes de consum humà de tot el país, que no hi era, no hi havia constància i encara no hi és ara. Total, perquè hi ha molta complicació per arribar a saber qui dona aigua, i qui, i a quines cases. Es va començar després d'aquests fets, al març del 2002 i en aquell moment l'objectiu és obtenir la informació necessària de tot el país. S'està obtenint mitjançant un qüestionari que s'ha lliurat a tots els responsables de les xarxes, un mapa per conèixer la situació geogràfica. S'hi està treballant des de tots els ministeris que poden ajudar-hi, i fent visites per part dels tècnics de l'àrea de salut ambiental a les instal·lacions.

És prioritari, és clar, recollir la informació de les xarxes que abasten a les estacions d'esquí i a les poblacions on es concentra el turisme d'hivern, època en la qual, potser, les fonts és quan estan més baixes. I, una vegada analitzada la situació d'aquestes xarxes es realitzaran propostes concretes per la millora de cadascuna.

El primer informe tècnic de situació d'aquestes xarxes on es concentra el turisme es presentarà

al Govern a finals d'aquest mes i la resta a finals d'octubre, aproximadament.

Tenint en compte la importància que totes les xarxes del país puguin complir la normativa que permeti garantir la qualitat de l'aigua i per la complexitat i la dificultat d'arribar a aquest balanç, a aquesta auditoria global dels requisits que actualment estableix el reglament a cada una de les xarxes, el Govern va decidir ampliar els terminis de forma que es permeti una adaptació total del reglament; altrament seria somiar i no arribar a resultats.

I, així, en un decret que es publicarà ara, al setembre, en un termini d'un any, totes les subministradores han d'obtenir l'autorització sanitària que s'atorgarà si es compleixen les condicions higiènic-sanitàries, si es realitzen les anàlisis i els registres corresponents -els autocontrols-, i si es garanteix que la captació queda protegida per un perímetre immediat o alternatives tècniques que preservin la qualitat de l'aigua.

La resta d'autoritzacions referents als perímetres mitjans i llunyà s'hauran d'obtenir al cap de més anys, lògicament, perquè és més complicat.

La vigilància: l'àrea de salut ambiental continua realitzant com sempre les anàlisis de mostres d'aigua, i en cas de què el resultat de les anàlisis demostrï que l'aigua no és potable, alerta als subministradors i els proposa les actuacions immediates a realitzar. De ben entès que les actuacions immediates que es van portar en aquell moment, em fa l'efecte que van tenir el seu resultat perquè en aquell moment es va anar prou de pressa en actuar, de tal manera que es va evitar que es propagués més aquell brot que va quedar tallat, si no vaig errat, el 6 de febrer".

De moment, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Agrair al cap de Govern les seves explicacions en l'absència de la ministra, i lamentar aquesta absència perquè justament pensàvem que seria la persona indicada per poder donar aquestes explicacions.

Comparteix amb vostè el criteri que és molt més important prevenir i, per tant, estic d'acord i em sembla bé... em satisfà que la part més llarga de la resposta sigui la pregunta tercera: quines són les accions preventives que el Govern du a terme?

El que no entenc, d'una banda, és el fet que tres anys sembli poc temps perquè les empreses subministradores puguin demanar l'autorització a Govern.

Com vostè diu el reglament és del setembre del 1999. La transitòria primera establí un termini temporal de tres anys perquè totes les empreses subministradores d'aigua sol·licitessin la preceptiva autorització a Govern i, per tant, al setembre del 2002 -ara-, això hauria d'haver-se complert. Desconeixia aquesta moratòria -perquè sàpiga no s'ha fet pública-, d'un any més per complir els requisits mínims que assegurin la perfecta potabilitat de l'aigua.

I, d'una altra banda, jo li voldria demanar una altra qüestió perquè amb aquests temes, amb els temes de salut pública, molt sovint es crea alarma social, i es crea alarma social perquè no hi ha informació, perquè no hi ha una transparència, perquè falta... el ciutadà vol conèixer, vol saber quins són els problemes.

En aquest sentit, Sr. cap de Govern, permeti'm recordar-li el següent: miri! l'article 35.1 del reglament a què fem referència determina que: "Correspon a les empreses l'execució de les anàlisis així com l'adopció de les mesures oportunes perquè els seus resultats siguin de coneixement públic". I el mateix article, en la segona part, ens diu que: "La funció del ministeri responsable de la salut és la vigilància sanitària i el control de totes les actuacions establertes en aquest reglament". Aquest article és vigent.

Llavors la pregunta és evident: quines són les mesures que han pres les empreses per fer públics els resultats de les analítiques, i quines són les mesures que ha pres Govern per controlar que aquest requisit legal es compleix?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern vol contestar?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Amb les dades que tinc el que li puc dir és que avui en dia només una societat, una empresa d'Andorra

-ara a finals de juliol, eh?- ha presentat el seu propi reglament abans de l'ampliació de terminis. La sol·licitud l'ha presentat només una empresa ara mateix, i s'està demanant a tothom que ho faci, no? Això està clar. I, se'ls està seguint perquè ho facin. Això és el que jo sé en aquest moment.

El que passa és que al mateix temps que això, sí que és una mancança de totes les altres empreses del país i subministradors, de totes elles, absolutament. Sí que el ministeri segueix de prop la vigilància del control de l'aigua perquè així s'havia de fer, ja que sabem que encara no hi ha prou autovigilància d'algunes empreses o de moltes empreses.

No obstant això, l'alarmisme que pugui crear, jo li voldria dir que les explicacions que pugui donar la Sra. ministra, les podrà donar com ho va fer el 14 de febrer. És a dir, va ser una compareixença bastant immediata després dels fets. Em sembla que no hi va haver de cap manera manca d'informació, és va informar en el moment adequat d'aquests temes com el que està passant ara mateix, això sí que hi ha una actualitat. La feina del Govern, primer és actuar, i quan ha actuat degudament coneixent quins són els orígens de cada un dels temes, llavors, informar... no abans. No és primer informar del què passa, i després saber què passa, sinó saber primer què passa, realment, poder parlar amb coneixement de causa i, llavors, poder informar. Em sembla que tots els governs del món actuen igual, i és raonable que sigui així. Una altra cosa és que les informacions que es donin es vulguin escampar pel món, o no... això és una altra història, perquè nosaltres vam donar la informació adequada, la ministra va compareixer davant de vostès a la comissió, que és allà on s'han de donar totes les explicacions, que a més a més tenen una transparència a Andorra, immediata, perquè arriben els mitjans de comunicació sense cap dificultat tot i tractar-se de temes sensibles com aquest.

La nostra preocupació? És clar, la de la ministra i la del Govern, és que en la nova temporada no passin aquests fets, i esperem que en totes les mesures que ja s'han pres, i la vigilància permanent que es fa, podrem evitar-ho perquè és essencial pel turisme i sobretot pels mercats

globals que vénen d'alguns llocs determinats com el Regne Unit.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. cap de Govern ens ha dit en la primera intervenció que -si ho he entès bé- que no hi havia hagut canvis en la captació i distribució de l'aigua a la parròquia de Canillo durant... doncs, en el moment que hi va haver aquest brot infecciós.

Llavors la meva repregunta és aquesta: per a què servia un tub que hi havia a la cuneta de la carretera general? Si ho sap el Govern...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Jo he dit que s'havia subministrat l'aigua igual com es feia sempre. Això és el que he dit, no si hi havien hagut canvis o no... igual com es feia sempre. No sé si en algun lloc s'han hagut de fer conduccions diferents o no... d'això sento molt no poder-lo informar. Si de cas demanaré a la ministra que m'ho faci arribar i li faré arribar directament o en una pròxima pregunta que vostès puguin posar, si volen.

Em sap greu, ara, no poder-li dir això perquè no ho tinc aquí.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García havia demanat la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aprofitant que el Sr. cap de Govern ha parlat de prevenció, i malgrat que no sigui exactament de la pregunta, però té alguna cosa a veure amb la gastroenteritis i el brot que hi ha hagut a l'Escola Andorrana, resulta que per casualitat els cinquanta-nou afectats -si les fons no són inexactes-, serien quasi tots de l'Escola Andorra, i cap del centre de l'Escola Espanyola.

Resulta que a l'Escola Espanyola veuen aigua mineral i a l'Escola Andorrana no en veuen.

Ja que parlem de prevenció, suposo que des del Ministeri d'Educació s'haurà fet el possible perquè els alumnes, que a priori no se sap però, podria ser que estiguessin afectats per l'aigua, si s'ha fet alguna cosa per donar-los aigua mineral en lloc d'aigua de l'aixeta?

El Sr. síndic general:

Sr. García, abans he recordat que volia que ens quedéssim sempre en la matèria de la pregunta.

Evidentment que aquí estem parlant d'un problema de salut pública, però, ara estem parlant d'un problema d'actualitat i em sembla que estem, una mica, sortint de la pregunta.

El Sr. Patrick García:

No, no!

De la potabilitat de l'aigua destinada al consum humà... Perdoni, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Bé, jo he dit abans, en la puntualització a l'entrada que ha fet el Sr. Esteve López en sobre l'actualitat de la pregunta d'aquests cinquanta-nou joves i professors afectats, que avui dia estan tots d'alta, i que no n'hi ha cap més de nou. He dit que no es pot prejutjar -i li dic a vostè Sr. Patrick García- de què sigui l'aigua.

Precisament, sí que és cert... potser, és cert -no ho sé jo- que a l'Escola Andorrana veuen una mena d'aigua directa, i a l'Escola Espanyola potser no, però, no hi ha cap escola en la qual els nens, i els nois i les noies no beguin aigua de les aixetes o que se'ls hi hagi prohibit mai, no? -i no crec que s'hagi de fer. Per tant, avui en dia és difícil de dir... precisament la primera impressió, i això només és una primera impressió, del fet d'haver constatat que tota una escola que està al mateix lloc però que no comparteixen menjador, per raons curioses... i que tenen cadascú un menjador separat -una part del menjador-, una part té gastroenteritis i l'altra no...

Això, el que porta a pensar és que més aviat que l'aigua és que sigui una altra cosa, però no puc dir tampoc que sigui així. Potser una

manipulació inadequada, però l'aigua també podria ser... però, també seria estrany que en tota una escola, que té la mateixa arribada d'aigua pública, una part només d'una escola tingui afectació i l'altra escola no en tingui gens.

Però, de tot això és prematur parlar-ne, penso jo, és prematur de prendre conclusions; en podem parlar, però, no podem arribar a conclusions sense saber d'on ve i quin origen té aquesta gastroenteritis... i bé, jo me n'he assabentat ara perquè no sabia massa que les anàlisis per fer... per saber tot l'origen, tarden uns quants dies. No són immediats, per tant, s'han de fer cultius, i d'això que en diuen els tècnics, per tant, quan ho sabrem podrem dir si era causa de l'aigua i si s'hauria de fer el que vostè diu de què beure aigua mineral o no.

Ja ens informarem oportunament, i ja els hi direm.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alís havíeu demanat la paraula per formular una repregunta?

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. cap de Govern, doncs, ens ha dit o ens ha demostrat la voluntat de fer-nos arribar la informació.

Jo dic que això són paraules, i li explico el perquè, perquè ja hi estem acostumats. En la compareixença de la Sra. ministra es va comprometre, també, a fer-nos arribar el nombre, la quantitat d'empreses subministradores d'aigua potable a la parròquia de Canillo i quantes d'elles tenien el permís... això, ja parlo de bastants mesos... Aquesta informació encara no ens ha arribat.

És per això que quan ens diu que ens farà arribar aquesta informació, Sr. cap de Govern, jo no m'ho puc creure perquè quan la demanem, i ho tenim aquí en l'acta per escrit, no ens arriba.

Llavors, el Sr. síndic, doncs, haurà de fer el necessari perquè ens arribi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Si és una pregunta la contestaré.

Jo no sé si la ministra li ha fet arribar o no, si vostè diu que no, m'ho crec.

El que la ministra li farà arribar, segur, són les fonts de subministrament no solament de Canillo, sinó de tot el país, també d'Encamp, de la Massana, etc. No solament de Canillo perquè el problema és per tot el país. No sé com és que no les hagi fet arribar. Potser esperava realment a conèixer-les totes, perquè si ara mateix, li he dit que encara n'hi ha que han de fer la sol·licitud, i han d'arribar a conèixer-se, suposo que vostè sap com jo que hi ha diferents parròquies en les quals algunes cases tenen subministrament propi, tenen fonts, i no estaven registrades enlloc, ni mai ningú les havia fet registrar.

A partir d'aquí quan es tingui el balanç i quan es tingui el mapa de tot el país, de totes les fonts que subministren aigua a qualsevol lloc, es podrà tenir aquesta informació, i fer-la arribar a vostès.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Miquel Alís si vol formular una repregunta. Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, el que ens acaba de dir el Sr. cap de Govern, això són paraules, i ja hi estem acostumats, com si ens volgués adormir.

Però, el que demanàvem en l'acta a la Sra. ministra, doncs, al Govern, és quantes empreses subministradores d'aigua potable hi havia a Canillo? Si ens vol fer arribar el demés d'Andorra... agraïts! Però, el que li demanàvem és això, i no ens ha arribat. I, quantes d'aquestes empreses tenien permís?

Llavors, la meua repregunta, ja que es tracta de repregunta, és si el cap de Govern o algú del Govern ens pot contestar aquesta pregunta?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Li asseguro que el cap de Govern no té ni la més remota idea de quantes empreses

subministradores hi ha a Canillo, ara mateix, no ho sé. I quan ho sàpiga la ministra, que és qui ho ha de saber, o els tècnics del ministeri li faran arribar.

Si no li han fet arribar segurament és perquè no s'ha insistit, o perquè la ministra mateixa devia tenir-ho previst, i potser li faltava concretar-ne algunes.

Segur que a Canillo -i això sí que ho sabem els que fa temps que estem al país- a Canillo, hi ha molts més subministraments particulars, i separats de la xarxa que en altres parròquies on tenen una xarxa parroquial unificada. Per tant, és allà on hi ha més dificultat per saber quants subministraments hi ha.

Jo atribueixo la manca de transmissió d'aquesta documentació al fet de què no déu estar completa. Quan la tinguem completa, -vostè pot dir que són paraules o que no ho són-, jo li dic que els hi faran arribar, naturalment que sí, i quan els hi hagin fet arribar, doncs, podrà dir que no eren paraules, que era una voluntat certa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López, haviéu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern coincideixo amb vostè: el Govern té l'obligació, primer de tenir la informació, i un cop té aquesta informació, exposar-la i fer-la pública sigui a la comissió legislativa, sigui al Ple del Consell o sigui a l'opinió pública.

Ara bé, insisteixo que em sap greu que no hi sigui la Sra. ministra però, en la compareixença que va fer la Sra. ministra el dia 14 de febrer, tal com consta en l'acta reiteradament, va manifestar que desconeixia quina de les hipòtesis de transmissió s'havia pogut produir -i pel que vostè ha dit es continua desconeixent-, i també es va dir que desconeixia els resultats de les diferents analítiques que s'havien fet. Això ho va manifestar, i pot passar, perquè en aquell moment encara no estaven fetes.

Però, això era el dia 14 de febrer i, avui, és dia 12 de setembre...

Des de llavors el Govern no ha fet res per informar ni al Consell ni a l'opinió pública, això d'una banda. D'una altra banda, jo li he fet una

pregunta molt concreta; la pregunta que li he fet abans és que un article d'aquest reglament, el que li he citat abans, determina, -i és un article vigent-, determina l'obligatorietat de què les empreses facin aquestes analítiques, i també que les posin al coneixement públic, i el Govern ha de controlar que això es compleixi.

Li torno a fer la mateixa pregunta: per què aquestes analítiques no són del coneixement públic? Que fa el Govern per obligar a complir aquest reglament?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Jo també lamento que no li pugui explicar això la Sra. ministra perquè és a ella a qui correspondria, i ho farà oportunament quan sigui a la comissió. Això està clar, jo no tinc el coneixement de cada una de les accions que fa cada ministeri per obligar a complir la llei amb tots els temes d'Andorra que són molts, com vostè sap.

Per tant, en el moment que tingui el coneixement li faré arribar jo personalment a vostè, tan aviat com m'ho pugui trametre el ministeri.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez haviéu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Era per formular la pregunta que ha tornat a formular el Sr. López, dic, perquè potser m'havia despistat, però veig que no, que no havia estat resposta.

Quan vingui la ministra, en tot cas, ja en prendrem coneixement.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

La meua repregunta... simplement un aclariment.

Jo entenc, Sr. síndic, que vostè ha d'interpretar el Reglament, i així ho fa, i celebro que doni molta llibertat a tots els membres del Consell General.

Ara! simplement, segurament en un futur -no pas ara, jo entenc que la sessió ha de continuar-hauríem de, -la Junta de Presidents és el lloc per valorar com es formulen i es reformulen les preguntes, i no ho dic pas per les preguntes que s'han formulat, per exemple des del Partit Socialdemòcrata, ho dic bàsicament perquè aquí es fan juris d'intencions de coses quan encara no es coneixen els elements, com ha fet el

Sr. Patrick García, i a mi no em sembla correcte des del punt de vista de l'objecte mateix de la pregunta. Aleshores es poden complicar i escapar vertaderament les contestes, i les preguntes, i caure dins de la demagògia, la més absoluta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí, només recordar-li que quan m'ha semblat que alguna repregunta havia sortit de la matèria objecte de la pregunta inicial, he avisat al conseller que l'havia formulada, en aquest cas.

I, quan ara sembla que s'està parlant d'una qüestió d'informació que havia estat demanada, que havia estat sotmesa durant les repreguntes dels consellers, el Sr. cap de Govern ha contestat i, no he cregut que es sortia de la matèria de la qual estàvem tractant.

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seguint amb la reflexió del president del Grup Parlamentari Lliberal i molt breument, és clar, l'altra reflexió que proposaré que s'integri dins de la que proposa el president del Grup Parlamentari Lliberal és quin sentit tindran les sessions de control sobre la base d'un calendari prèviament pactat entre les forces polítiques representades en aquesta sala, si els ministres tenen congressos molt importants que passen, evidentment, al davant de la seva obligada compareixença en les sessions de control, i així

passem al costat de les preguntes que no es poden contestar perquè el ministre està de congrés.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies per aquests aclariments senyors consellers.

Si us plau, voldria passar a la pregunta número 4 de l'ordre del dia...

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Molt breument, Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Voleu formular una repregunta o...?

El Sr. Antoni Martí:

... no, però jo entenc que hi ha d'haver un aclariment.

Puc entendre perfectament, en tot cas, que és una qüestió del Govern d'Andorra. Com a president de grup parlamentari, vostè compartirà amb mi això que he dit, que el seu grup parlamentari segurament tot i fent exposats molt llargs, -però això és la interpretació del síndic-, però hi ha preguntes que s'encaballen amb d'altres, traient altres temes i, a mi, em sembla que vostè compartirà amb mi que aleshores no és un bon sistema.

Simplement això. Sr. síndic, gràcies.

El Sr. síndic general:

Jo us proposo senyors presidents... i agrairia que aquesta qüestió la tractéssim en Junta de Presidents en la pròxima reunió que tingui lloc.

Passem a la pregunta número 4 de l'ordre del dia.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la nova normativa laboral i la Carta Social Europea

Aquesta fou registrada amb el número 829-A i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta lliga a una resolució adoptada en aquesta sala el 21 de juny, adoptada amb acord del conjunt de les forces polítiques representades al Consell General, d'arribar a l'acord de demanar al Govern, com sabem, que es porti a ratificació la Carta Social Europea en aquesta Cambra abans de finalitzar l'any vinent.

A partir d'aquí des de que vam fer aquell debat hi ha hagut una presentació, primer als agents socials, després a la premsa i finalment aquí a tràmit parlamentari d'una nova legislació laboral, que el mateix ministre -que abans li ensenyava informalment el nostre recull de premsa- doncs, ell ha anat declarant que la nova Llei laboral neix amb vocació de transitorietat, que el camí cap a la ratificació de la Carta Social serà difícil i complicat, i que cada dia la qüestió de la Carta Social, una vegada s'hagi firmat, doncs, els que estan encarregats de fer-ne el seguiment seran més meticolosos per veure si es compleix o no.

I, per tant, nosaltres estem una mica inquiets de veure si aquell compromís polític al qual vam arribar, i al qual estem molt satisfets d'haver-hi arribat no es pot veure compromès per aquesta legislació laboral que no pretenc discutir aquí, Sr. síndic, per no escapar-me del que toca a la pregunta.

És a dir, la pregunta és: A veure si el Govern ha valorat ben valorat, més enllà del que he pogut llegir als diaris, de quines conseqüències ens tindrà aquest text si s'aprova tal i com el Govern l'ha presentat a tràmit, pel que fa a la possibilitat de ratificar o no la Carta Social?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Justícia i Interior. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta que vostè formula al Govern entenc, doncs, que fa referència estrictament a aquest projecte de llei que s'ha entrat a la

Cambra que és el Projecte de llei sobre el contracte de treball.

Faig només aquest aclariment perquè com aquesta Cambra, doncs, molt bé sap, la signatura i posterior ratificació de la Carta Social Europea no comporta únicament obligacions de l'Estat envers els seus administrats en l'àmbit laboral sinó també que abasta altres àmbits que no tenen influència directa amb el text referit.

Així són, doncs, les normes sobre seguretat social, atenció a la família, protecció contra la pobresa i l'exclusió social, dret a l'habitatge, dret a l'assistència social i mèdica, dret a protecció de la salut entre altres, conformen el conjunt d'algunes normes que un estat ha de gaudir per poder procedir a la ratificació de la Carta Social.

Andorra en aquests moments no està en condicions de donar compliment a una bona part dels articles d'aquest text que estem parlant, però, entén el Govern no sols per poder complimentar l'acord del Consell General de data 21 de juny del 2002, al qual el Sr. Bartumeu fa referència, sinó per poder oferir als seus ciutadans els mitjans necessaris per gaudir d'un estat modern i adequat a les seves necessitats i perquè és, també, el compromís adquirit davant del poble andorrà, que cal esmerçar tots els esforços possibles per aconseguir-ho.

És precisament amb aquest esperit amb que el Grup Parlamentari Lliberal va adoptar aquell acord i, és precisament també, amb aquest esperit amb el que hem entrat des del Govern a tràmit parlamentari la Llei sobre el contracte de treball.

Aquest text regula les legislacions individuals derivades d'una relació laboral i, per tant, no comprèn les d'àmbit col·lectiu. El Govern entén que la normativa desplegada en matèria laboral ha de dur-se a terme de forma progressiva, i que una via prudent per fer-ho és iniciar reformes legislatives en aquest text.

Resulta obvi, doncs, que aquest text l'han de seguir d'altres que contemplin tant les relacions col·lectives en el món del treball com les condicions clarament taxades de seguretat d'higiene que segurament, doncs, entraran aviat en una llei.

Es tracta, doncs, d'un primer text, el qual de per si ja reuneix canvis necessaris per apropar sensiblement la nostra posició en matèria de legislació laboral a la demandada en la Carta

Social Europea, però, que sense cap dubte ha de veure's complementada en el futur per poder procedir a la mencionada ratificació en condicions favorables.

És important, també, ressaltar que el text just entrat a tràmit serà objecte d'aquelles esmenes que la comissió corresponent introdueixi i que des del Govern sabem que el seu pas pel legislatiu només farà que millorar-lo.

Per tant, el Govern entén que certament el text proposat al Consell General, doncs, aquest Projecte de llei sobre el contracte de treball, millora sensiblement la posició d'Andorra envers els postulats de la Carta Social Europea i permet tenir assolida la primera fase del desplegament legislatiu necessari per poder procedir a una ratificació en condicions favorables de cara a les avaluacions posteriors de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Alguna repregunta al respecte?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Esteve López:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, tingui plena confiança que des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata esmenarem la Llei i esperarem millorar-la. Com a mínim ho farem amb aquest esperit... Si podem esmenar-la parcialment realment, perquè, realment hem trobat moltes mancances en aspectes diferents.

No entrarem aquí a fer un debat sobre la llei aquesta, perquè no és el moment i no toca, però, només recordar-li tres punts concrets molt ràpidament: per exemple, la incompatibilitat que hi haurà en l'article 2.1 de la Carta Social Europea en relació a una durada raonable del treball diari setmanal; per exemple, la contradicció que hi haurà amb l'article 7.1 per fixar en quinze anys l'edat mínima d'admissió al treball; o, per exemple, en l'article 7.5 el dret que tenen els joves i els aprenents a cobrar un salari equitable.

Nosaltres entenem que tal com ha entrat a tràmit aquest projecte de llei, Andorra aquests punts... aquests articles de la Carta no es compliran, i ja no parlo d'altres aspectes que

com vostè molt bé ha dit fan referència a les relacions col·lectives de treball, o al dret sindical, o etc; ni faig referència, tampoc a, per exemple, a l'article 1 -el dret al treball-, que requereix la creació d'un subsidi d'atur i que vostè ja s'ha manifestat clarament en contra...

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López us recordo que estem en l'apartat de les repreguntes i, per tant, li demanaria de ser breu, si us plau.

El Sr. Esteve López:

... sí.

Atès això que acabo de dir, vostè considera realment que aquests articles que he citat de la Carta Social Europea, Andorra els podrà ratificar?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri! Si d'algunes modificacions estem satisfets del projecte de llei que hem entrat a la Cambra, i que segur que milloraran a la comissió

-n'estem absolutament convençuts-, és precisament de la regulació que s'ha fet, o la millora en la regulació que s'ha fet pel que afecta als contractes d'aprenentatge i el treball dels menors. Precisament, no vol dir que a les comissions no puguin millorar més, però, estem absolutament convençuts del treball que ja s'ha fet en aquest projecte que s'ha entrat des de Govern.

En tot cas, és una mica repetir el que li he dit abans, és a dir, que nosaltres... Abans el Sr. Jaume Bartumeu m'ensenyava aquests titulars de premsa. És cert que jo vaig fer unes manifestacions que indicaven certa transitorietat de la llei, o en un sentit absolut com pot donar a entendre de vegades aquest titular, sinó precisament en altres aspectes que són perfectament conscients i no ens en amaguem de dir que s'hauran de modificar a curt o a mig termini.

A ningú, jo crec, d'aquesta Cambra, li passarà pel cap pensar que quan comencin a haver-hi comissions d'avaluació de la ratificació que faci

Andorra de la Carta Social Europea, que no sé quins articles seran, perquè com he dit abans afecta a pràcticament a tots els ministeris, i ja es veurà, doncs, si finalment aspectes com aquest queden en entredit o no. En tot cas, un dels que segurament sortiran a la palestra serà l'acomiadament encara lliure que proposem en algun article de la Llei, i que nosaltres ja hem matisat, i molt. I, aquí queda clar la nostra línia política, i cap a on volem arribar, que és aquest acomiadament causal que hem introduït com a mesura transitòria, aquesta sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, només, abans de donar la paraula per passar a altres repreguntes, us demanaria tal com ja ho heu dit de què no obríssim un debat sobre la Llei del contracte laboral que ja, en el seu dia, doncs, el seu debat tindrà lloc aquí en el si del Consell General.

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies.

Jo, Sr. Visent...

El problema és el següent: tinc aquí l'informe fet pel Ministeri d'Afers Exteriors sobre l'adhesió del Principat d'Andorra a la Carta Social Europea revisada.

Aquest informe, com vostè sap, és un informe de síntesi que recull les aportacions que van fer diferents professors universitaris, o altres ministeris, o la representació permanent d'Andorra prop del Consell d'Europa, etc.

Aquests articles que li he citat concretament són citats en aquest article i... sí, en relació a la legislació antiga... però, que no s'ha modificat el projecte de llei que vostès han presentat.

És per això la meva pregunta. La meva sorpresa de veure com aquests aspectes que ja estan detectats des del Govern, que s'ha detectat claríssimament que perquè hi ha un informe que sí ho diu, que crea incompatibilitats en punts o en articles, per què no els han volgut vostès incloure en aquest projecte de llei que han presentat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Justícia i Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, l'únic que li dic és que sóc perfectament conscient, i no sóc un legislador, en tot cas, vostè sí que segurament ho deu ser, en el lloc que ocupa a la Cambra, certament, nosaltres som aquí els convidats.

El que li voldria dir és que des del Govern, les modificacions que s'han introduït en els contractes d'aprenentatge i en el treball dels menors, s'han fet des del punt de vista que els aspectes de la Carta Social que afecten a aquests articles es veiessin molt fàcilment ratificables.

Si queden algunes qüestions, petites qüestions per llimar... jo, en aquest moment, no em faci dir quines són. En tot cas, el convenciment des del Govern quan es presenta aquesta Llei és que aquests aspectes estan majoritàriament solucionats, i que anirem en la línia de la Carta Social, no així com d'altres que li he dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap altra repregunta?

Per tant, passarem a la pregunta número 5.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a l'eventual existència d'un frau en les operacions d'importació de productes làctics.

Aquesta fou registrada amb el número 830-A i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com diu l'exposició de motius de la pregunta, aquesta pregunta és la continuació d'una anterior interpel·lació que vam fer aquí, una pregunta que vam formular el 7 de novembre del 2001 en la qual fèiem referència a

l'existència d'un possible frau en la importació de productes làctics i a una més que possible implicació d'alguna empresa andorrana pel fet de què s'havia obert una investigació des dels organismes que lluiten contra el frau en la Unió Europea.

El dia 15 de novembre, en una sessió d'aquí, del Consell General, el ministre de Justícia i Interior em va contestar, i donada la referència aquí, del Diari Oficial del Consell, en el qual hi havia la contesta i, en aquell mateix punt vam conèixer -en rebre aquesta contesta del ministre que hi havia hagut un intercanvi, una correspondència, i el Sr. Paul Lachal, des de la Unió Europea, havia fet una tramesa via la missió d'Andorra davant l'ambaixada, davant la Unió Europea de certa informació.

Se'ns va dir que se'ns enviaria aquella fotocòpia, i no és únicament des del Ministeri de Sanitat que no surten les documentacions, tampoc tinc constància en el meu registre de correspondència d'haver-la rebut, i per això he dit aquí que encara no l'hem rebuda. I com que han passat deu mesos des d'aquella pregunta, i no tenim constància de què això hagi quedat arxivat, tornem a preguntar altres coses.

La primera és: si aquell auxili judicial al qual va fer referència el ministre, és a dir en comissió rogatòria i altres demandes d'informació, s'ha renovat o no? Segon: si el Govern en aquests deu mesos ha obert o no, mitjançant els serveis de la Duana, una investigació per esbrinar si alguna empresa andorrana ha participat o participa en alguna operació triangular... -aquí s'ha posat triangular, però em permeto completar amb triangular o altra- que pogués suposar un frau a la hisenda de la Unió Europea o a la hisenda andorrana; i, finalment si l'OLAF (Organisme de lluita contra el frau de la Unió Europea) o algun altre òrgan de la Unió Europea, ens ha dit alguna cosa més al Govern en relació amb aquesta qüestió?

Aquesta és la triple pregunta que formulo.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Justícia i Interior.

Teniu la paraula

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només contestaré a la primera part de la pregunta pel que respecta, doncs, a la carta.

És cert que, doncs, es va mostrar en la carta. Jo tenia la idea, doncs, de què l'havia passat, i que s'havia fet còpia, però es veu que no va ser així. Doncs, per la part que em toca m'excuso perquè la carta des d'aquell dia, doncs, evidentment estava a la seva disposició. El que passa és que jo, formalment, doncs, no els hi havia tramès. Aprofito, doncs, avui per fer-los-hi arribar.

I ara, a continuació, doncs, contestarà la ministra de Finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula per completar la resposta d'aquesta pregunta.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És veritat. El 15 de novembre passat el Govern va respondre a la seva pregunta tal com es va formular, i es va donar una informació sobre un possible frau als consumidors i també a la hisenda comunitària en la importació de productes làctics.

En aquell moment també es va apuntar que Andorra seria, en tot cas, una víctima d'aquell possible frau i que per via judicial s'estava cooperant amb les autoritats competents espanyoles per esbrinar el cas.

Ha passat gairebé un any, i per respondre a la primera part de la seva pregunta podem dir que amb data 11 de juny d'aquest any, tenim constància, per via d'Interpol a la Policia andorrana, que la justícia espanyola ha fet arribar un complement de la comissió rogatòria de les actuacions iniciades l'any passat, i que ja es va fer esment en aquesta Cambra.

Pel que fa al segon punt de la seva pregunta, el Govern va encomanar a diferents serveis de l'Administració i, en particular, a la Duana, que procedís a verificar les empreses que havien importat els productes làctics suposadament enganyosos.

Vam trobar molt poques existències en el moment en que la Duana va assabentar-se del cas, i se'n van prendre unes mostres que es van verificar a laboratoris de Barcelona i de Marsella i, de les mostres recuperades, les proves que es van fer van concloure que el producte venut corresponia a mantega.

Des d'aquella data ja no quedaven gairebé, o no quedaven estocs en els magatzems, i des d'aquella data tampoc s'ha importat cap més producte per constància de la Duana de productes làctics d'aquella empresa que ha estat en qüestió, i que s'ha passat a investigació.

Potser aquí, encara no responc directament, però, sí que li he de dir que de les investigacions que ha pogut fer la Duana s'ha conclòs que no es podia apuntar a actuacions d'empreses andorranes, tal com diu la seva pregunta, que puguin suposar un frau a les finances públiques, i per via de la cooperació administrativa entre duanes, tampoc hi han hagut demandes per confirmar aquests extrems en quant a una possible defraudació de la hisenda comunitària. I entenem que, en aquest cas, la justícia és competent i la Duana, doncs, no ha tingut constància de demandes en aquest sentit.

I pel que fa al tercer punt de la seva pregunta, també li podem confirmar que l'OLAF no ha enviat cap altra comunicació posteriorment a la carta que vam rebre el 15 de novembre del 2001 i, sí que li podem dir que l'ambaixadora a Bèlgica, en les seves reunions periòdiques ens ha informat, ha informat a la Duana andorrana amb data 9 de setembre, que l'OLAF ha donat per tancat aquest tema, i l'ha deixat en mans de la justícia espanyola.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?
Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de la contesta que m'acaba de fer, en l'apartat segon, entenc que... -si no ho he entès bé, vostè em rectificarà- que com que no hi ha hagut demanda de la part comunitària de cooperació administrativa, la Duana no ha fet res. I, per tant, jo el que li pregunto ara és: per què la Duana andorrana tenint coneixement de què hi ha aquesta qüestió, havent estat informada de quines són les empreses que poden ser, fins i tot, perjudicades, no ha acudit com pot, com sabem que pot, gràcies als acords que tenim establerts amb la Comunitat en la cooperació administrativa, en sentit Andorra comunitat, per treure l'aigua clara d'una vegada?... per no dir la mantega clara.

És a dir, entenc bé, que la Duana no ha utilitzat la cooperació administrativa. És a dir, la Duana ha dit que com que no ens demanen res, no demanem res...

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser no m'he explicat prou bé.

De fet, el que volia dir és que Andorra s'ha entès com més aviat una víctima d'aquest frau, i el possible frau a la hisenda comunitària seria per alguns dels països de la Comunitat, i entenc en aquest cas, les restitucions. Andorra ha confirmat que les importacions que s'havien fet de la mantega, en aquest cas, eren ajustades als règims d'importació d'aquests tipus de productes i, per tant, doncs, no han considerat que hi hagués un frau en aquest cas, és a dir, que no hi han hagut unes declaracions que no fossin les adequades.

I, d'altra banda també, com deia la justícia, estava portant aquest cas, i pensem també que la justícia era competent, en aquests moments, per continuar les investigacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entrem en l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 6.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al nou centre de tractament de residus

Fou registrada amb el número 831-A i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La ministra d'Agricultura i Medi Ambient, Sra. Olga Adellach, en la compareixença davant la Comissió Legislativa Permanent de Sanitat i Medi Ambient de data 2 d'octubre de 2001, ara encara no fa un any, responent a una pregunta del conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Miquel Alís, va manifestar que, tal com preveu el Pla nacional de residus, el cost global del nou forn incinerador seria d'uns 4.500 milions de pessetes aproximadament. D'altra banda, en la mateixa compareixença, va exposar a la comissió legislativa el programa de treballs per al nou centre incinerador que preveia que el dia 5 de febrer de 2002 el Govern hauria aprovat l'adjudicació, que entre els mesos de febrer i maig es redactaria el projecte constructiu, que el mes de juny s'iniciarien els treballs de construcció de les instal·lacions i que el mes de maig de 2004, un cop finalitzats els treballs i realitzades les proves de rendiment, es podria iniciar l'explotació del nou centre de tractament de residus.

La realitat, però, és ben diferent. A finals del mes de juny d'enguany el Govern va informar oficialment d'una notícia que els mitjans de comunicació del país ja havien difós a bastament un mes abans: que el Govern havia decidit adjudicar provisionalment al grup empresarial ANDEOL la nova planta de tractament tèrmic de residus per un import de 43 milions d'euros, és a dir, més de 7.150 milions de pessetes. En data d'avui encara no s'ha procedit a efectuar l'adjudicació definitiva i, ara, segons les darreres previsions conegudes, semblaria que la nova planta d'incineració de residus no entrarà en funcionament fins la primavera o l'estiu de l'any 2005.

Ateses aquestes consideracions es pregunta: primer, quines raons expliquen l'enorme diferència existent entre el cost global que preveia el Pla nacional de residus per a la construcció d'un nou forn incinerador -uns 4.500 milions de pessetes- i el cost que preveu l'oferta que s'ha adjudicat provisionalment - 7.150 milions de pessetes-? Segon, quines raons expliquen l'importantíssim endarreriment, - més d'un any-, que actualment es preveu en l'execució del programa de treballs per al nou centre de tractament de residus?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El cost previst en el Pla nacional de residus només inclou el cost dels equipaments i de l'obra civil bàsica per a la instal·lació. Aquesta previsió, i així queda explicat en el Pla nacional de residus no inclou els costos d'adequació del terreny. A més a més el cost de 4.500 milions de pessetes només inclou, tal com està explicat també en el Pla nacional de residus, el cost de la planta de tractament tèrmic amb recuperació d'energia. Els costos de la deixalleria, del centre de transferència, del sistema de compactació amb bales, de l'enderroc del forn actual i dels estudis necessaris per fer l'obra s'han d'afegir en la previsió inicial.

El cost de la planta de tractament tèrmic representa en el cas de l'oferta que hem adjudicat provisionalment el 65% aproximadament del cost total del projecte, és a dir uns 28 milions d'euros, és a dir 4.750 milions de pessetes i l'oferta real ha variat respecte a la nostra previsió de 250 milions de pessetes, un 5%.

Pel que fa a la resposta a la segona pregunta: en data 25 de juliol del 2001, el Govern va aprovar la licitació del concurs relatiu a la concessió del nou centre de tractament de residus, amb data límit per lliurar les ofertes el 17 de desembre del 2001.

A demanda de les empreses que es presentaven i amb l'objectiu de disposar d'ofertes el més treballades possibles es va perllongar el termini de lliurament d'ofertes fins el 21 de gener del 2002. El Govern va aprovar l'adjudicació provisional el 26 de juny del 2002. Durant aquests cinc mesos s'han convocat les empreses per una presentació i defensa de les seves ofertes i s'han demanat aclariments complementaris que han estat necessaris per redactar les avaluacions d'ofertes. A més a més el Govern ha demanat estudis complementaris per assegurar-se que l'opció escollida és la millor.

Per tant, cinc mesos per escollir una instal·lació d'aproximament un cost de 44 milions d'euros que haurà de tractar els residus del país i durant

20 anys no es pot considerar, al meu entendre, un retràs importantíssim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Esteve López?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies.

Miri! Sra. ministra, el document de síntesis del Pla nacional de residus, doncs, ens diu textualment que els costos d'inversió totals, d'instal·lacions i equips seran de 5.117 milions de pessetes, i que els terrenys previstos, no pel forn incinerador, seran de 724 milions. En total, tots els costos d'inversió: 5.842 milions. Això és el que diu el document de síntesis que vostè va tenir el plaer... l'amabilitat, perdó, de trametre'm; això d'una banda. D'una altra banda, vostè em diu que cinc mesos no és un temps excessiu per valorar les diferents ofertes. Probablement té vostè raó. El que no es pot entendre és com vostè a la comissió legislativa, i després aquí al Ple del Consell responent a una pregunta de la consellera Olga Forné, va manifestar aquell mateix calendari. En aquell moment vostès preveien analitzar tot això amb un mes i mig. És això el que no s'entén. A vegades hi ha una imprevisió pel que fa als números, i pel que fa als terminis, que permeti'm només que li recordi els endarreriments que portem ara amb l'execució del Pla de sanejament de les aigües -i suposo que aquests són constatables- i la desviació pressupostària existent entre el que deia el document del Pla de sanejament i la realitat. Perquè segons les últimes dades, segurament estem a més de 10.000 milions de pessetes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, potser si vostès estiguessin al Govern ho farien millor, i potser als anys vuitanta, doncs, ja s'hagués pogut solucionar el problema del forn incinerador, perquè de fet mai s'ha

adequat aquest forn a les normatives existents a nivell Europeu, i per tant, penso que la responsabilitat del retràs, potser que l'assumim tots.

D'altra banda el que sí que està clar és que hi ha unes previsions, i potser ens hagués agradat complir-les des del bon principi, però bé, resulta que hi ha varies ofertes que es presenten, els estudis són complicats. Estem parlant, potser, de la inversió més gran que farà el Govern, doncs, en aquest cas per la gestió dels residus, i possiblement si ho analitzéssim des del punt de vista d'altres obres és la més important i, entenem, doncs, que evidentment aquesta qüestió s'ha d'analitzar molt bé. Les empreses, doncs, d'entrada ens van demanar més temps per poder presentar-se al concurs. Nosaltres, després, hem considerat juntament amb les empreses que analitzaven les ofertes, doncs, que calia també més temps. Vam, *inclús*, demanar més informes perquè realment l'adjudicació que es portés a terme fos la millor i de la forma més adequada. I bé, està clar que aquest Govern sí que solucionarà el problema dels residus, i al 2005, doncs, podrem parlar que tindrem un nou centre de tractament de residus que tracti els residus correctament.

Jo penso que el fet que es porti endavant tot aquest tema és prou important, i evidentment que ens agradaria escurçar els terminis, i si l'empresa adjudicatària pot escurçar els terminis de construcció, doncs, millor. I, evidentment que els hi demanarem.

També cal dir que una cosa serà els terminis els quals l'empresa començarà l'explotació del nou centre, i una altra serà els terminis amb els que començarà a fer funcionar provisionalment el centre, per veure, doncs, si realment està tot adequat.

El Sr. síndic general:

Entrem a l'apartat de les repreguntes. Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies.

Sra. ministra jo li agraeixo la confiança que ens fa. Jo també penso que probablement ho fariem millor. De qualsevol manera, Sra. ministra, recordi vostè com l'any 1998, responent a una pregunta del company Jaume Bartumeu, en aquell moment vostè va manifestar que en un o

dos anys tindrem un nou centre de tractament de residus. Han passat quatre, i ara es preveu que passin tres més. És tot.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar? Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no sóc tècnic, i en aquest moment, doncs, m'hagués agradat que en un any o dos, i fins i tot si poguéssim fer, que demà ja tinguéssim un nou centre de tractament de residus, ho faria; però com bé comprendrà no ho puc fer, i dubto que vostès ho poguessin fer. Llavors nosaltres vam iniciar els treballs fent un Pla nacional de residus. No sabíem quina era l'alternativa, doncs, que podria ser la millor per a Andorra. Després de realitzar el Pla nacional de residus, doncs, es va arribar a una conclusió que tenia de ser un tractament tèrmic amb recuperació d'energia, perquè per les característiques d'aquest país, doncs, és el que s'adequava millor, i també, evidentment per la salut de les persones. I bé, els terminis són els que són, i ens haurem d'esperar. Ens haurem d'esperar una mica, però espero, doncs, que mentrestant, puguem... i bé, ja ho contestarem a la següent pregunta, doncs, que l'actual forn incinerador es pugui tancar i es pugui procedir a una exportació. Aquest és el règim transitori que ens ha proposat l'empresa adjudicatària.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic, molt breument.

Amb les explicacions de la Sra. ministra, les últimes, entenc, *inclús*, els allargaments de terminis, però continuo no entenent les desviacions pressupostàries sobre les quals ha preguntat el Sr. Esteve López. Estem parlant, en definitiva, d'una desviació del voltant, si no ho he entès malament, de més de 2.000 milions de pessetes, equivalent en euros el que sigui.

M'expliqueu, no vol dir que ho admeti, però entenc el retard amb els terminis i amb l'execució, però aquí no ha quedat explicada de cap manera la desviació pressupostària.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

A veure, s'hauria d'explicar que quan es fa un pla, i en aquest cas és el Pla nacional de residus, doncs, es fan unes previsions de costos, i evidentment, després, la realitat, doncs, és una altra, i com bé ha dit molt bé el Sr. Esteve López, doncs, la desviació que hi ha amb el Pla de sanejament també palesa que un pla no deixa de ser una previsió. Jo li he explicat detalladament el perquè de la nostra desviació i que si entenem el que és pròpiament la incineració, doncs, no hi ha tanta desviació, però sí que no deixa de ser una instal·lació que costa molts diners.

I bé, si vol li torno a explicar que a més a més de la planta de tractament tèrmic, al cost global s'hi ha d'afegir tot el que és el centre de transferències, tot el que és el sistema de compactació en bales, el que és l'enderroc del forn actual, el que és el terreny d'adequació, perquè evidentment no és el mateix construir un edifici en una plana que construir, com bé sabeu, doncs, per l'estructura que tenen els terrenys de la Comella. Llavors el cost és el que és, però és un cost que s'ha d'assumir, perquè realment tenim de portar una gestió de residus adequada al país que tenim i a les necessitats, i no oblidar, doncs, que hi ha hagut un retard, perquè hi ha hagut un retard des de fa molts anys, des dels anys vuitanta. Aquest forn mai no s'ha adequat a cap normativa. I això s'ha de reconèixer.

El Sr. síndic general:

Sr. Valdés heu demanat la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Faré la repregunta no abans sense felicitar a la ministra actual de Medi Ambient per haver tingut finalment la valentia, després de tants anys, de poder imposar un projecte malgrat ser un projecte polèmic, que té costos importants, no des del punt de vista tan sols polític, sinó també econòmic, i la pregunta seria en el sentit de dir si és cert que des de l'any 1989 no hi

havia hagut cap canvi a nivell de matèria de normatives europees fins al 2000, i que tinc entès, -si no és així ja m'ho dirà-, que la nova oferta està en base a l'última, a la previsió de normativa que es crearà d'aquí al 2004 o 2005 i que, per tant, aquesta evolució amb les normatives era difícil de preveure a nivell del Pla nacional de tractament de residus, i que en part podria justificar la desviació pressupostària, tot i que, en quant al que es refereix a equips, la desviació, com ha dit la ministra, només suposa un 5%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra voleu contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment el nou centre complirà l'última normativa que és la de l'any 2000, això sí que estava previst en el plec de bases, i sí que és veritat també, doncs, que les primeres normatives que van sortir des de la Unió Europea pel que fa a tot el tema de la contaminació que pot produir, doncs, una instal·lació d'aquest tipus, van començar a sortir l'any 1989, i en aquell moment ningú va assumir la responsabilitat de portar a terme una reforma de les actuals instal·lacions.

I, bé, doncs, queda contestada la pregunta.

El Sr. síndic general:

Una altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure... Si ens centrem en el capítol de les felicitacions que el Sr. Valdés se n'ha cuidat molt bé, només dir a la Sra. ministra, com a recordatori, que als anys 80, -als que ella fa referència s'ha equivocat de dècada-, també manaven els seus actuals companys polítics i no nosaltres, als anys 80, eh?...

La pregunta és: m'ha semblat entendre que això ja s'havia adjudicat? Aleshores com que l'altre dia el Sr. cap de Govern ens va donar informalment un avantprojecte de projecte de llei, estic una mica inquiet de saber si potser per decret també ja s'ha aprovat alguna llei, i això ja està

adjudicat. Perquè, és clar, se'ns està dient que això ja està adjudicat, i a mi em semblava que no estava adjudicat, que no hi havia empresa adjudicatària.

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, si us plau, molt breument.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

S'ha fet una adjudicació provisional, tal com estava previst en el plec de bases, i em sembla que així ho ha dit la Sra. ministra. I, l'adjudicació definitiva precisament no es pot fer fins que la llei que havia de presentar abans d'ahir hagi passat per aquesta Cambra i la presentarem immediatament perquè ens faltava acabar de redactar adequadament el reglament de la societat a la qual es demana participació de l'Estat i de FEDA.

Per tant, no la vaig poder presentar dimarts com els hi vaig dir, senyors presidents, i s'ha retrassat dos o tres dies la presentació d'aquest projecte de llei, per part del Govern.

El que sí és cert és que quan ens referim als anys 80, sí que governaven, com vostè diu "els nostres amics", però a l'any 90 no i, en tot cas, el que jo constato és una cosa: el que sí que pot passar -i aquí li torno a dir el que ha dit el Sr. López- el que podrà passar algun dia si vostès governen -que espero que sigui llunyà, com sempre dic aquí- és que no els hi quedi gran cosa per fer. Potser aquest és el problema perquè haurem fet la major part de les coses nosaltres, i espero que tinguem temps encara per fer-ne moltes més; i, si no en tenen cap per fer i arriben a governar, malgrat tot, jo estaré content pel país perquè vol dir que ja no caldrà fer gran cosa més... No serà així perquè en un país sempre s'han de fer coses, però... en fi, jo també voldria fer aquesta nota una mica més distesa al final d'aquest debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Miri! Només en pagar deutes ja hi haurà feina, Sr. Forné.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Molt bé. Alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Casals una última repregunta, si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, si la resposta o l'explicació que em dóna és que amb una desviació pressupostària, -que continua no havent-me explicat en base als números que s'han donat- haig de deduir que és una previsió mal feta. En tot cas, però, si la resposta és un cost que hem d'assumir, déu ser que no estic acostumat a les majories absolutes, però això no és cap resposta.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra no vol contestar?

Bé, doncs, si no hi ha cap altra repregunta passarem a la pregunta número 7.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la possibilitat d'exportar temporalment els residus mentre no estigui construït el nou forn incinerador i a les diferents alternatives de tractament de residus

Aquesta fou registrada amb el número 832-A i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Durant els mesos d'abril i maig d'enguany, els mitjans de comunicació, en diferents ocasions, van reproduir les declaracions de la ministra d'Agricultura i Medi Ambient, Sra. Olga Adellach, en el sentit que Andorra estava negociant amb l'Estat espanyol la possibilitat

d'exportar temporalment, mentre no estigui construït el nou forn incinerador, els residus que actualment es cremen al país, amb la finalitat de poder tancar, abans que finalitzi aquest any 2002, el vell i obsolet forn incinerador de la Comella que, cada dia que passa, contamina més i més i posa en perill la salut de tots els ciutadans del país. Tanmateix, d'uns mesos ençà, no hem tingut cap notícia sobre el desenvolupament d'aquestes negociacions i a hores d'ara no sabem si, com tots desitgem, aquesta aspiració de tancar definitivament el forn incinerador, podrà fer-se realitat abans que finalitzi l'any 2002.

D'altra banda, la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, en la roda de premsa celebrada el dia 27 de juny per fer públic que el Govern havia adjudicat provisionalment a la societat ANDEOL la construcció i explotació de la nova planta de tractament tèrmic de residus, va manifestar textualment que el tractament tèrmic dels residus -i cito-: "no dic que sigui per a la salut de les persones la millor alternativa, però en qualsevol cas és la millor per al país." -fi de citació.

Ateses aquestes consideracions es pregunta: primer, en quin estat es troben les negociacions per poder exportar temporalment a l'Estat espanyol els residus que actualment es cremen al forn incinerador de la Comella? Pot garantir el Govern que abans de finals de l'any 2002 es tancarà definitivament i per sempre l'actual forn incinerador de cal Rosselló a la Comella? Segon, per quin motiu el Govern considera que l'alternativa de tractament de residus que no és la millor per a la salut de les persones és la millor pel país?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera resposta: en el plec de bases relatiu al concurs per a la concessió del centre de tractament de residus es va demanar a les empreses de proposar un règim transitori per assegurar una gestió dels residus durant la durada de l'obra de construcció del nou centre la més segura possible per a la salut de les persones i pel medi ambient. L'oferta adjudicatària del centre de tractament de

residus ANDEOL ha proposat pel règim transitori una exportació dels residus a dos abocadors propietat d'un dels socis, situats a la comunitat autònoma de Catalunya.

Per aquest motiu, el Govern va iniciar fa temps, les negociacions amb el Regne d'Espanya per poder obtenir l'autorització de trasllat. Per tant, en aquest moment s'estan seguint les negociacions i estem esperant una resposta per part espanyola.

La intenció del Govern és tancar l'actual forn incinerador el més aviat possible, i si es pot fer abans de finals del 2002, es farà.

Pel que fa a la segona resposta: Sr. López, quan dic que "no dic que sigui per a la salut de les persones la millor alternativa" i dic "però en qualsevol cas és la millor per al país" em refereixo a què no és únicament per a la salut de les persones la millor, que, evidentment, és la nostra primera prioritat, sinó que a més a més és la millor des del punt de vista mediambiental per Andorra, en el sentit, doncs, que s'han tingut en compte criteris com són entre altres: l'orografia, la superfície i la pròpia gestió dels residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López volem replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, no cal que li digui que compartim aquesta manifestació de què la salut de les persones és la prioritat.

Discrepem, per això, en el sentit de què el nou centre de tractament de residus, tal com ho ha definit el Govern, sigui la millor alternativa.

Per quant el Govern en el plec de bases es compromet a portar un mínim de quaranta-cinc mil tones de residus a l'any. I, les previsions de les ofertes, com vostè sap perfectament, la previsió que tenen és que aquest nombre de tones vagi augmentant perquè els residus, finalment, per entendre'ns, seran el combustible que farà produir aquesta electricitat.

Per tant, potser des del punt de vista econòmic és una bona alternativa. Des del punt de vista de salut el fet de què el Govern es comprometi a

aportar, com a mínim, quaranta-cinc mil tones l'any, i que la previsió sigui a què s'arribi a seixanta mil, des del nostre punt de vista no sembla, evidentment, la millor alternativa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, la decisió que va prendre en el seu moment el Govern, doncs, d'escollir com a alternativa el tractament tèrmic amb recuperació d'energia no és una decisió política sinó que va ser realitzada, doncs, a través d'estudis tècnics i, el que sí cal dir és que... a veure, la dimensió que tindrà, doncs, aquesta planta de tractament, doncs, no és una dimensió que ens permeti anar cremant... anar cremant... durant vint anys, doncs, -que té la concessió-, sinó que, evidentment, suposo que les previsions d'aquest país són de créixer, que nosaltres, doncs, tenim unes expectatives i hem de complir, doncs, tots uns requisits de reciclatge de manera que tot el que es porti, doncs, al centre de tractament de residus no sigui incinerat sinó que sigui degudament tractat per poder ser situat al centre de transferència i fer les adequades exportacions d'aquests residus.

Si nosaltres tinguéssim el propòsit d'anar-ho a cremar tot, la dimensió de l'actual... o millor dit, del proper nou centre de tractament de residus no seria de seixanta mil o setanta mil tones, en aquest moment, doncs, no li puc precisar quina és la xifra sinó que hauria de ser molt més perquè estem parlant de vint anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra, voldria preguntar-li si existeix algun element que desconeixem perquè Govern hagi pres aquesta decisió i la defensi amb tanta

fermesa, la decisió d'exportar els residus i tancar el forn immediatament.

Pensi vostè que en el plec de bases no era això un requisit essencial sinó que més aviat es contempla un règim transitori, i que es demanarà explícitament en el plec de bases que el vell forn no es pogués enderrocar fins que no estigués construït i en funcionament el forn actual.

Miri! La pregunta jo li faig perquè nosaltres volem que es tanqui aquest forn perquè tenim por. Tenim por de què aquest forn malmeti la nostra salut, i no tenim elements per saber-ho... intuïm que pot haver-hi problemes de salut... ho intuïm.

Per això li pregunto en concret: és que el Govern disposa d'alguns informes, d'algunes analítiques o controls, a part dels que vostè ja va dir que s'estaven fent, però, alguns que ja estiguin finalitzats, que aconsellin que aquest forn tanqui, ja, de forma immediata?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure! No és la voluntat només del seu partit de què es tanqui aquest forn sinó que, en tot cas, nosaltres també tenim la mateixa voluntat en el sentit de què quan es va demanar a les empreses que presentessin un règim transitori, potser ens podíem pensar que presentarien una millora amb el tractament de fums de l'actual forn incinerador. No ha sigut així. L'única resposta com a règim transitori que se'ns va presentar va ser la possibilitat de tancar el forn amb una exportació, la possibilitat de tancar el forn, doncs, acumulant les deixalles aquí a Andorra i poder ser incinerades a posteriori, no? Llavors, evidentment, la nostra voluntat és de tancar el forn.

Després, pel que fa als estudis, vostè ens va fer una pregunta a la qual vam respondre. Li vam dir, doncs, que s'estaven fent tota una sèrie d'estudis, que realment s'havien de fer perquè calia conèixer quin havia sigut l'impacte de l'actual forn, calia fer un estat zero per veure, després, amb el nou centre de tractament de residus, doncs, quina serà la diferència -que n'hi haurà moltíssima- i en aquest moment, doncs, estem en fase de rebre aquestes dades que vostè està dient; algunes les tenim, per

exemple, de mostres de llet i així, però, em sembla que no és el moment, amb una mostra en concret, de poder fer valoracions sobre les conseqüències que té sobre la salut de les persones. En qualsevol cas, aquests informes, ara per ara, no ens han dit que s'hagi de tancar el forn.

Però, sí que no dubti que, -a més ja li vam dir-, en el moment que els tinguem -que serà aquesta tardor, i jo espero que sigui en aquest mes d'octubre- totes les dades que s'estan fent, doncs, se'ls hi pugui fer arribar.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García havia demanat la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Esperant que la meua repregunta sigui una repregunta i no ofusqui ningú, desitjo saber, i espero que ho faci bé... jo, si no ho he entès malament el punt 1 de la pregunta: pot garantir el Govern que abans de finals de 2002 es tancarà definitivament i per sempre l'actual forn incinerador de Cal Rosselló de la Comella?... Això ho desitgem tots, però, en cas de què les negociacions amb el Regne d'Espanya no es portessin a bon terme: que es faria amb els residus?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure! Tenim, també, previst obrir negociacions amb França per saber si aquesta via d'exportació es pot fer cap a França, i si no, doncs, ja valorarem en el seu moment si és que no podem fer aquesta exportació, quina és la solució que tenim.

De fet, el que sí cal dir és que, a veure, el forn incinerador està rebent tot tipus de residus... és clar, residus de les recollides d'escombraries de cada parròquia, dels residus de l'escorxador, rep els fangs de les depuradores, rep els residus sanitaris i, també, doncs, encara que estem engenant totes les campanyes de recollida de residus tòxics, encara arriben tòxics al forn

incinerador i a mi, doncs, pel que em consta, els tòxics són el més greu del que s'arriba a incinerar, i el que pot portar més conseqüències contra la salut de les persones. Llavors, com que la campanya de recollida de tòxics està iniciada, evidentment, malgrat s'estigui fent una exportació de residus, nosaltres insistirem en aquesta campanya. Pel que fa als fangs de depuradora, estem obrint altres vies per poder exportar, i de fet tenim possibilitats per fer-ho, i espero que ben aviat sigui així. També volem iniciar les recollides selectives de tot el que són els residus sanitaris, i paral·lelament també els dels residus de l'escorxador.

És a dir, que si no es pogués fer aquesta exportació, i a hores d'ara ja entenem que altres exportacions sí que es poden fer, perquè per exemple pel que fa als residus d'escorxador, està previst amb el conveni que es va signar l'any 2000 amb l'Estat espanyol, i per tant, doncs, no té perquè no ens deixin fer-ho.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta'

Sí, Sr...

Perdó, Sr. Miquel Alís havíeu demanat abans, eh?

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, si després d'un reciclatge més acurat

-que espero que es farà cada dia- doncs, aquí al nostre país, aportem al forn una quantitat de residus més petites, de menys de les quaranta mil tones? És que creu el Govern que haurà d'indemnitzar l'empresa concessionària?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si voleu contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure...

Jo, crec que ara per ara no cal que ens plantegem aquesta qüestió perquè realment amb les previsions, jo no sé exactament quines són les previsions de creixement del país, però segur que n'hi ha, doncs, és difícil que es pugui

produir un fet com aquest, no? De què no s'estiguin cremant les tones que realment estableix el contracte. Però si s'escaigués que ho féssim tan bé, i que tot ho poguéssim reciclar, doncs, s'hauria de fer, segurament, una revisió de contracte.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, estic molt content de sentir-la dir que la voluntat del Govern és el tancament del forn. Vostè ho ha dit d'altres vegades, i ho compartim com vostè sap perfectament.

Jo, abans li he fet una pregunta, i vostè no me l'ha contestat exactament. Jo li he preguntat si hi havia algun motiu o algun element específic que us hagi fet, al Govern, canviar el vostre parer.

I, la pregunta és clara perquè, miri! Jo, agafo el pressupost de l'any 2002 i llegeixo: "Al programa 4422 *Gestió de residus - objectius* mantenir al màxim l'operativitat de la planta d'incineració actual i dur a terme l'explotació i el manteniment de la planta d'incineració actual". Com a mínim, aparentment, si llegim els objectius d'aquest programa al pressupost, vostès a finals de l'any passat quan el van presentar, la seva voluntat no era pas tancar-lo...

És per això que li demano si existeix algun element concret que hagi fet que el Govern canviï la seva opinió al respecte.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure! La resposta és fàcil i molt clara, i és que el règim transitori que ens han proposat, en aquest cas, l'empresa adjudicatària és l'exportació de residus i, per tant, si exportem els residus, òbviament no haurem de tenir en funcionament l'actual forn.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, l'any 1998 -abans ho recordava el company Esteve López- ens va contestar una pregunta i, entre altres coses, ens va dir que de la xemeneia d'aquest forn hi sortien dioxines i forans i altres elements.

Des de l'any 1998 fins avui, com que no hi ha hagut el túnel del temps endarrera, no hem manat nosaltres... la responsabilitat de governar els hi ha correspost a vostès sense parar. I, si a l'any 1998 vostè ja ens deia que hi havien aquestes emanacions, el company Esteve López li ha demanat sobre les anàlisis. Vostè ara, ha parlat vostè, no nosaltres, de la llet.

Vostè disposa d'unes anàlisis de llet que diuen que hi ha llet que no és apta pel consum humà segons les anàlisis? O vostè coneix aquestes anàlisis?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula tot i que es contesti la pregunta però no es tractaria de fer un debat sobre aquesta qüestió, ja que no es parla concretament d'aquest punt.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, jo entenc, Sr. síndic, que això posi en dificultat al Govern, però, estem, entenc jo, plenament en la matèria.

El Sr. síndic general:

No, no, justament jo dic que la Sra. ministra ha de contestar. Per tant, no li prohibeixo pas de contestar.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure!

Jo, em sembla que de dificultat, el Govern, no n'hi posa cap perquè en qualsevol cas em sembla que el Govern i, en aquest cas, el nostre ministeri normalment sempre ha actuat amb transparència, i no dubti, Sr. Bartumeu, de qualsevol de les dades que puguem disposar, doncs, l'opinió pública també ho sabrà.

Llavors, a veure, aquestes anàlisis de llet que s'han fet, en algun cas, estan per sobre de la normativa... molt poc; una normativa, doncs, que cal dir que ha entrat en funcionament a partir del juliol d'aquest any perquè l'anterior estaria incomplint la normativa i, bé, doncs, unes poques anàlisis tampoc són representatives.

També cal dir que en aquest país no hi ha un consum de llet important i que, bé, doncs, quan tinguem totes les dades es podran fer valoracions i, en qualsevol cas, si s'han de prendre decisions es prendran des de la nostra responsabilitat.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, independentment de voler portar el debat, jo entenc que estem en una sessió parlamentària, i a la cita que diu el Sr. Jaume Bartumeu, el Govern ha de contestar amb tota claredat les preguntes que es formulen.

Ara, a mi em sembla que hi ha una pregunta molt més important.

Ojalà! Vertaderament les anàlisis diguin el contrari del que s'insinua. Si és veritat que la ministra el 1998 -i vostè, Sr. Esteve López, té temps per recapitular- va dir això, doncs, ja ho sabem des del 1998 si és aquest el cas... més motiu encara, penso jo, per no fer una polèmica d'això perquè tots nosaltres som conscients de què si les anàlisis fossin vertaderament dolentes s'hauria de tancar el forn. Però, independentment de què tot anés bé, -qual cosa desitgem tots en aquesta Cambra-, a mi em sembla que ja per vergonya s'ha de... encara que costi més diners a l'Estat andorrà, per una qüestió de decència, i és la posició que adopta el Govern d'Andorra, s'ha de tancar d'immediat.

És simplement una observació, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

No hi ha pregunta, per tant, no hi ha contesta.

Si hi hagués alguna repregunta?

Cap més repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per tant, he d'entendre del que m'ha contestat la ministra que a la que tingui una informació suficient i unes anàlisis suficients, dins de la transparència que pregona, doncs, farà públic que no es pot consumir determinada llet produïda a Andorra?

És aquesta la repregunta que li faig.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Olga Adellach:

Si és el cas, doncs, farem les recomanacions que s'escaiguin. Està clar.

El Sr. síndic general:

Cap més repregunta?

Per tant, doncs, suspendrem la sessió per un quart d'hora.

(Són les 17.45h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.07h)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, es reprèn la sessió amb la pregunta número 8.

Presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la reunió de la Internacional Liberal a Gibraltar

Fou registrada amb el número 833-A, i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta potser mereix una precisió prèvia que no figura a l'exposició de motius. No cal dir que la Internacional Liberal i els partits membres, i per tant el Partit Liberal d'Andorra són lliures de reunir-se allí on... perdó... allà on

creguin que ho han de fer. La preocupació i la motivació de la pregunta és perquè es parla d'un desplaçament del cap de Govern d'Andorra, i fins allí on vam llegir i vam entendre que les declaracions del Partit Liberal, deien que era per fomentar l'acostament a la Unió Europea. D'aquí ve la pregunta.

La pregunta és dir si considera el cap de Govern, com a cap de Govern que és, que l'acostament a la Unió Europea mitjançant aquests contactes internacionals, -que sempre hem coincidit que és bo que pels partits andorrans es mantinguin per l'interès d'Andorra-, es facin en un lloc com Gibraltar, que amb tots els respectes, com a mínim, el qualificaria de polèmic en la seva relació amb la Unió Europea?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Cal dir que comparteixo la seva qualificació, Sr. Bartumeu, però li puntualitzaré que només el representant del Partit Liberal va fer unes afirmacions amb to condicional, on deia que podria ser que el cap de Govern hi anés, i potser aprofitarà per parlar amb el president de la Unió Europea, si és que hi va. I tot això no serà així, perquè en aquell moment era una possibilitat, però ni jo aniré... no és un congrés, vostè diu una reunió... és veritat, és una reunió de l'executiu, i no hi aniré perquè hi ha molts executius de la Internacional Liberal. No hi vaig no perquè sigui a Gibraltar, sinó perquè per l'agenda no em va bé anar-hi. I em sembla que tampoc hi anirà el president de la Unió Europea. Serà una reunió, em fa l'efecte pel que sé fins ara, a nivell de ministres, com a molt, en alguns casos. En tot cas, el que sí he de dir és que el que sí que faig quan hi ha ocasió de parlar amb qualsevol representant de la Unió Europea, -a qualsevol nivell que sigui liberal, i que ens trobem a les nostres reunions, com vostès es troben a les seves, és clar-, és intentar fer política per a Andorra, com tots fem.

Per tant, no es donarà aquest cas. No es donarà. A mi no m'havia passat la idea d'anar-hi en cap moment. I en canvi, també s'ha de dir que no encetaria, en cap cas, encara que hi anés i parlés amb el Sr. Rasmussen de manera informal -què

podria passar-, podria ser que fos així, sense haver de fer comunicats de premsa ni res, perquè seria una conversa informal, com vaig tenir amb ell, em sembla que a Ottawa l'any 2000, per exemple, abans que fos president de Dinamarca. Si passés això seria ben aprofitable, però no passarà.

I a part d'això, en canvi, el que sí és una novetat, -que ja li explicarà, i vostè ja ho sap, el Sr. ministre en la pròxima pregunta o en la següent-, que hi ha hagut, ja, un començament... s'han encetat aquests contactes amb la presidència europea actual de Dinamarca a través dels ministres d'exterior. El que passa és que potser en el congrés liberal, que com vostè molt bé ha dit, doncs, cada partit va als congressos que li correspon anar o que vol anar, del seu grup internacional. Segurament allà sí que hi haurà possibilitats de trobar-nos amb el col·lega, primer ministre de Dinamarca, el Sr. Rasmussen, i perquè això és a Bath, a Anglaterra. O sigui que si tinc ocasió i agenda per poder-hi anar, allà sí que segurament serà interessant de tenir un contacte amb ell, ja que com que és president de la Unió Europea durant sis mesos, realment té una agenda, ell, molt més compromesa que la meua per rebre'm a mi, i per parlar llargament d'aquests temes. Però, en canvi, de moment hem començat ja per la via diplomàtica escaient, que són els ministres d'Exteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu vol replicar? No?

Cap repregunta?

Per tant, doncs, passarem a la pregunta següent, la número 9.

Presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al *Non-Paper* sobre l'Acord de Cooperació amb la Unió Europea

Aquesta fou registrada amb el número 834-A, i publicada en el Butlletí número 45/2002 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, tots recordem aquí la interpel·lació parlamentària que va motivar l'existència sobtada en el coneixement d'aquesta assemblea d'un no-paper que el ministre d'Exteriors d'Andorra va anar a portar a Madrid a finals del mes d'abril, sense haver jutjat necessari d'informar-ne als membres de la Comissió Legislativa d'Exteriors ni el Consell General.

En aquells moment es va dir que això s'havia hagut de precipitar, perquè es considerava molt important presentar aquest paper sota presidència espanyola, i que així es començarien a plantejar les diverses possibilitats de negociació. Com que des d'aleshores fins ara no hem tingut la possibilitat de rebre cap mena d'informació per part del ministre en relació a aquestes eventuais converses que s'haguessin tingut sota presidència espanyola, doncs la pregunta és aquesta: és saber què ha passat entre la presentació d'aquest no-paper a Madrid? I durant els mesos que s'han escolat de presidència espanyola, quines converses hi han hagut a Brussel·les o a Madrid en relació a aquest document?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El conjunt de reflexions del Govern a l'entorn d'un possible acord de cooperació amb la Unió Europea, en relació als temes que ja coneixem: medi ambient, comunicació, informació i cultura, educació, formació i joventut, transports, cooperació transfronterera i regional, qüestions monetàries, i qüestions socials i de salut entre altres, en forma d'un *non-paper*, que vaig lliurar el 29 d'abril d'enguany al ministre Piqué, com a president del Consell de Ministres de la Unió Europea, va seguir el curs previst. En la meua compareixença davant la Comissió de Política Exterior del Consell General, el 29 de maig, vaig explicar quin procediment seguiria aquest document de treball indicant que em constava que la presidència espanyola ja n'havia fet arribar una còpia al Comissari Europeu per a

les Relacions Exteriors i indicava, també, que hi hauria en el moment apropiat contactes diplomàtics d'ambdues parts per avançar en els continguts.

Cal agrair, i voldria aprofitar per fer-ho, la diligència i cooperació de la presidència espanyola de la Unió Europea en fer circular el document andorrà, perquè ja després del període d'estiu puguem començar a treballar de manera constant. Quan, el propassat 12 de juliol, van fer-se públics els resultats del Consell Europeu de Sevilla del 26 de juny, vam poder constatar que el mateix Consell presidit per Espanya havia pres nota del lliurament del document i havia reiterat la seva petició a la Comissió Europea de negociar amb Andorra sobre aquesta base. D'aquesta manera, el propassat 28 d'agost vaig trametre una carta a la Comissió de Política Exterior del Consell General informant a vostès M. I. Senyories de la trobada que vaig mantenir el 2 de setembre amb el ministre d'Afers Europeus de Dinamarca, país que ostenta, efectivament com s'ha dit, ara la presidència de torn de la Unió Europea, indicant, també, en aquesta carta que tan aviat com disposés del resum de la reunió el trametria a la mateixa comissió. Aquest encontre amb les autoritats daneses va servir per reprendre el contacte amb la presidència de la Unió després del període d'estiu. També, i ja els avanço des d'ara, tot i que en la següent pregunta em podrem parlar amb més detall, o amb les preguntes que se'm facin, l'ambaixadora d'Andorra a la Unió Europea, com és natural, va reprendre el contacte amb els seus interlocutors habituals de la Unió Europea el 4 setembre, i també, quan disposi del resum d'aquesta reunió, l'afegiré a la tramesa d'informació que els vaig anunciar el 28 d'agost.

Tinc, també, la voluntat, quan ho creguin convenient Vostres M. I. Senyories, de compareixer davant la Comissió de Política Exterior, ja sigui per iniciativa pròpia o a petició de la mateixa comissió, per continuar informant regularment dels avenços en matèria de l'acord de cooperació amb la Unió Europea i altres qüestions, evidentment, que puguin sorgir de política exterior.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, és que jo he preguntat sobre el que s'havia parlat sota presidència espanyola, i se m'ha començat a contestar la pregunta que ve a continuació. Si he entès bé els comentaris que ha llegit el ministre, entenc que sota presidència espanyola no es va parlar. Aquesta és la repregunta. És a dir, a Sevilla van prendre nota que els hi havíeu portat el document i punt. És això, no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Era el *non-paper*, el document que Andorra va presentar de reflexió. Es va presentar el 29 d'abril al ministre Piqué. Llavors hi va haver la del mes de maig, i la reunió de Sevilla va ser el 26 de juny, si no recordo malament. Aleshores, en aquests dos mesos, el que va fer la presidència espanyola i al que s'havia compromès, -i sobre el que més o menys vaig informar a la Comissió d'Exteriors- és de trametre aquest *non-paper* als serveis de la comissió que l'han de llegir, l'han d'estudiar, l'han d'analitzar, i han de tenir contactes amb ells, i al mateix temps, doncs, ajudar políticament perquè hi hagi una bona recepció política d'aquest document. El consell de Sevilla en va prendre acta, i evidentment va començar la presidència danesa ja, l'1 de juliol. El que passa és que també vam tenir entremig el període d'estiu, i per tant, just al començament de setembre hem reprès els contactes tal com calia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És que a veure, si he plantejat aquesta pregunta, és perquè la compareixença davant de la comissió, ja ho ha dit dos vegades el ministre. La primera semblava que no valia la pena que hi tornéssim, però com que ell hi torna, hi hauré de tornar jo.

A la compareixença davant de la comissió del 29 de maig, com que hi havia temes d'Estat més importants com per exemple, els mitjans de comunicació urbana que permetien arribar al nou local de l'ambaixada previst per l'Ambaixada d'Andorra a París, que va ocupar la part més important de la reunió, perquè era -insisteixo- un tema d'Estat, doncs de la qüestió del no-paper no se'n va parlar gaire. En tot cas, com que no ens havíeu dit gran cosa el dia 29, per això ho he preguntat això. No em val el que es va dir el dia 29. Jo el que vull saber, i finalment demanaré el líptica, ja ho sé, és que la pressa de presentar-ho el 29 d'abril, doncs, no va comportar cap reunió de treball sobre aquesta qüestió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna contesta per part del Sr. ministre?

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. Bartumeu parla de la meua compareixença davant la Comissió de Política Exterior, i diu que l'aspecte més important que es va tractar més llargament va ser la compra de l'ambaixada a París. Difereixo d'aquesta memòria. Però ell, doncs, pot pensar que va ser així. Jo recordo, i podem, si el Sr. Esteve López que també hi era i altres membres de la comissió, crec que vaig parlar extensament de l'acord de cooperació, vaig explicar punt per punt el que podia comportar, vaig estar obert a totes les preguntes dels membres de la comissió, i va ser crec, jo, el punt més important i més llarg de tota la compareixença. I suposo que en l'acta que hi haurà, i així ho espero, doncs, així sortirà, perquè realment em vaig estendre el màxim possible en aquest tema, i vaig contestar a totes les preguntes que hi van haver.

La presidència espanyola va rebre el *non-paper* amb un mes i mig, evidentment, que quedava, o dos mesos de presidència espanyola. El que calia que fes Espanya, i el que estem agraïts, és que Espanya trametés aquest document a la comissió i donés l'impuls polític necessari. Però, evidentment, les negociacions es faran a la presidència danesa i a les que vindran després.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap repregunta passem a la pregunta següent, a la número 10.

Presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la presidència danesa de la Unió Europea i el *Non-Paper* sobre l'Acord de Cooperació amb la Unió Europea

Aquesta fou registrada amb el número 835-A, i publicada en el Butlletí número 45/2002, del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el president de la Comissió Legislativa d'Exteriors ens va trametre una carta el darrer cap de setmana d'agost, concretament el divendres -penso- 29, devia ser, en la qual ens acompanyava una carta del Sr. ministre d'Exteriors que ens assabentava que se'n anava a entrevistar-se amb el seu homòleg a Dinamarca. La pregunta és: quan s'inicien les converses amb aquesta presidència? Si la fotografia que vam veure al diari val l'inici de converses, doncs, ja em dono per contestat en aquesta primera part. I aleshores, com que ja entenem que s'han iniciat, quan pensa informar-ne al Consell General? Perquè efectivament, ens ho ha dit en una anterior contesta, el ministre diu que quan tingui la nota de la reunió ja ens la farà passar. Avui és dia 12, és a dir que han passat deu dies, i amb tots els respectes, em costa de creure que el Govern no hagi pogut examinar un resum d'una reunió tan important i tan transcendental pel país com és l'inici d'aquestes converses. I per tant, quan pensen informar al Consell General.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el ministre d'Afers Exteriors, teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, miri a mi em va sorprendre una mica la pregunta quan la vaig rebre, i té raó el Sr. Bartumeu en dir que abans he contestat una part de la pregunta, també, donant la continuïtat a l'anterior. Però el 28 d'agost, i ho vaig fer realment pensant, doncs, informar el màxim possible la Comissió de Política Exterior. Vaig adreçar una carta al Consell General informant de la trobada que tenia prevista pel 2 de setembre, i que s'ha realitzat amb al Sr. Bertel Haarder, ministre d'Afers Europeus de Dinamarca, i en aquella carta, també indicava que tan aviat com disposés del resum de la reunió el trametria a la Comissió de Política Exterior. La presidència danesa es va mostrar favorable, i li dono ja una mica d'informació, però el que més o menys és el gran resum de la trobada és de donar un impuls polític a les negociacions que hi podran haver amb la Comissió Europea sobre les reflexions i propostes andorranes del 29 d'abril. També he mencionat abans que els nostres serveis diplomàtics es van trobar amb els seus interlocutors de la Comissió Europea habituals el proppassat 4 de setembre, i també adjuntaré el resum d'aquesta reunió preliminar a la tramesa que faré a la Comissió de Política Exterior. D'aquestes trobades en resulta que els propers dos mesos continuarem la reflexió conjunta Unió Europea/Andorra, i que després seran trobades entre els nostres serveis tècnics i els serveis tècnics de la comissió a fi de determinar el curs a seguir per les negociacions.

Mostro, novament, la meva voluntat de comparèixer davant de la Comissió de Política Exterior per informar de l'estat de les negociacions i tots els altres temes de política exterior. No dubti que quan tingui aquests documents acabats els hi passaré, les dos actes, la que els vaig informar el dia 28 d'agost, i també la que reprèn la trobada de la nostra ambaixadora amb les autoritats comunitàries o almenys a nivell tècnic amb els tècnics de la Comissió Europea. I, per qualsevol pregunta, doncs, estic disposat, evidentment, a contestar-la en qualsevol moment.

Aquesta reunió del dia 2 de setembre, va ser una reunió amb el ministre d'Afers Europeus, més que res per agafar contacte, per repassar els temes del *non-paper*. Evidentment, la presidència en si no és la que determinarà o negociarà al detall tot el que és un acord de cooperació, però sí que necessitem el recolzament de les presidències

successives per poder donar impuls polític a la comissió, que és tal com normalment funciona, i per això va servir; doncs, per repassar els temes del *non-paper*, i veuran, quan tingui acabat el resum de la reunió, com s'han repassat els temes i quines són una mica les perspectives -que són les que he donat ara- de treball i tot de contactes tècnics en els propers dos mesos. Però espero, realment, en una reunió amb la Comissió de Política Exterior poder contestar totes les preguntes que siguin necessàries sobre aquest tema, i evidentment, també rebre totes les indicacions i pensaments que puguin venir sobre aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu vol replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

És que és clar, la rèplica és gairebé una qüestió de concepte. La comissió és una cosa i el Ple del Consell n'és una altra, i aquí sembla que no es vulgui contestar davant del Consell per enviar-ho a la comissió. Crec que això haurà de formar part del paquet de reflexió del perquè han de servir les sessions de control, perquè si els uns no hi són i els altres volen contestar davant de la comissió, potser no caldrà que fem gaires sessions de control, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, només dir que he donat ja uns elements de resposta aquí. Crec que en els minuts que tenim, he dit més que res, perquè ha servit aquesta reunió, quin ha estat el contingut global, i el que volia dir no és que informaré d'aquesta reunió, sinó que completaré tots els detalls que vulguin saber un cop hagin rebut els resums i un cop haguem tingut aquesta reunió de la Comissió de Política Exterior. També mostrar, doncs, la meva voluntat de comparèixer tan aviat com sigui possible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta al respecte?

Cap repregunta?

Passem a la pregunta següent, la número 11.

Presentada pel Sr. Antoni Martí Petit, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 30 d'agost del 2002, relativa al seguiment de les actuacions del Govern per lluitar contra el contraban de tabac

Fou registrada amb el número 837-A, i publicada en el Butlletí número 45/2002, del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Antoni Martí. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Llegiré la pregunta tal com ha estat formulada, a saber:

"En la darrera sessió del Consell General del 28 de juny, el Govern va informar el Ple del Consell en resposta a una pregunta de l'oposició parlamentària,

-a saber del seu portaveu, el Sr. Jaume Bartumeu- de la situació de les importacions de tabac durant l'any 2002 i les actuacions previstes per evitar que aquestes tinguin una incidència sobre el contraban de tabac.

El nostre grup parlamentari, de la mateixa manera que l'oposició, -n'estic segur- és conscient que el contraban de tabac perjudica greument la credibilitat del país tant a escala nacional com internacional. El diferencial de preus entre Andorra i els estats veïns és un factor clau per afavorir o bé evitar el tràfic il·lícit de tabac, i per aquest motiu entenem que està a tràmit parlamentari, Sr. cap de Govern, un augment de taxes que serà debatut durant aquest període de sessions.

No obstant aquesta iniciativa, la Directiva europea 2002/10/CE que preveu l'aplicació per cada estat membre d'aplicar un impost especial mínim global del 57% del preu de venda al públic respectant un mínim de 160 euros per 1000 cigarrets de la categoria més sol·licitada durant l'any, implicarà, evidentment, nous increments dels preus de venda al públic del tabac als països europeus en un futur perquè puguin complimentar dita directiva.

Per aquest motiu, creiem important reprendre la reflexió sobre aquest tema i més encara

davant l'inici de les negociacions amb Europa d'un acord de cooperació que hauria de millorar -així ho entenem tots aquí en aquesta sala- les relacions entre Andorra i la Comunitat.

Atenent-nos, doncs, al debat del darrer Ple del Consell General en què s'apuntava la necessitat de vigilar les dades d'importació del tabac fins a l'agost i de reflexionar sobre la manera d'habilitar el Govern per evitar diferències de preu exagerades entre Andorra i els estats veïns, es passa a preguntar al Govern quina valoració fa després de l'estiu de la situació de les importacions de tabac i quines són les mesures que creu que caldria prendre per contrarestar amb promptitud els increments probables que poden afectar els preus de venda al públic del tabac als països europeus -en compliment de la directiva mencionada anteriorment-?".

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com ha dit el Sr. Martí en el seu exposat, hem de continuar sent vigilants amb el tabac per prevenir distorsions que podrien portar un increment del contraban. Això podria afectar negativament la imatge, i a més a més és de justícia que no sigui així.

Estem continuant aquestes actuacions, tant la Duana com la Policia estan fent... i han tingut èxits importants que si es fan comparativament amb alguns altres èxits, doncs, es veuen bé les quantitats incautades; en algun cas han estat força significatives, i això vol dir que es reprimeix cada vegada més la temptació del contraban.

Per actualitzar les dades que es van dir en la darrera sessió del 28 de juny, podem dir que en les importacions d'agost -amb l'agost inclòs-, s'han importat gairebé nou-cents noranta-cinc mil quilos de tabac espalillat ros, i set milions i mig de paquets de tabac manufacturat d'origen... no paquets... quilos de tabac manufacturat d'origen comunitari i no comunitari. L'increment és d'un 6% de l'espallat i una disminució del 28% de l'altre, del fabricat. Si es passen a paquets tots ells, doncs, el total de paquets fabricats i importats a baixat un 0,3%, comparant dades del 2002 amb

les del 2001. I és clar, durant el mateix període els ingressos de finances sobretot pel concepte de tabac manufacturat, que és el que paga més, han resultat d'un decreixent d'un 15%. Això ens porta a dir que entre el 2001 i el 2002, la comercialització del tabac ha estat estable a Andorra, es manté en unes xifres que sempre havíem dit que eren força prudents, tenint en compte només les dades fins a l'agost. I també hi pot haver un increment de taxes... degut a les taxes. Hi pot haver hagut un increment de darrera hora, anticipant la pujada com passa cada vegada que s'anuncien taxes noves.

No obstant això, aquests increments que s'anuncien a Europa ara hi ha una directiva. Fins ara era difícil de precisar a veure com arribaria a realitzar-se l'harmonització europea. Tots sabem el difícil que és. Em sembla que a Espanya un paquet de tabac val dos euros i mig, mentre que a Anglaterra val sis euros el mateix paquet. Per tant la feina de la directiva europea és llarga i per això han donat uns terminis d'adaptació, com per exemple el 31 de desembre del 2004, en alguns països, i a Espanya i Grècia el 31 de desembre del 2006, que hauran de fer un esforç per a equiparar preus amb els més alts. No s'equiparen mai a la baixa, sinó a l'alta, sobretot tractant-se d'una matèria sensible com és el tabac.

Vam explicar que estem intentant donar solucions i respostes cada vegada més ràpides en l'increment de les taxes. Això ho hem estudiat diferents vegades en aquesta sala. Si es manté constant la càrrega fiscal sobre el tabac a Andorra, l'augment de preus de venda al públic als països veïns pot suposar un increment de la temptació del tràfic il·lícit d'aquestes mercaderies.

Seria interessant, com sempre hem dit, de plantejar una solució en aquesta Cambra per habilitar el Govern, d'alguna forma, a modificar la taxa de consum de tabac i a repercutir un increment de preus d'una manera bastant automàtica, i que no sigui traumàtica en cap cas, i no s'hagi d'esperar, a vegades, un any i mig per fer-ho. Hi ha dos fórmules, com ja sabem tots, que puguin... la primera seria la delegació legislativa que preveu la Constitució, però per ella hi ha moltes dificultats per portar-la a terme i per trobar paràmetres; i la segona la previsió per llei d'una fórmula que permeti determinar automàticament el tipus de la taxa segons unes variables objectives prèviament establertes per tal de mantenir estable el diferencial de preus. Amb aquesta finalitat

passaríem a un nou sistema de càlcul de l'import de les taxes de consum del capítol 24, per donar a l'impost un mecanisme que fes les funcions d'estabilitzador. S'assemblaria una mica al que està passant amb la gasolina des de fa molts anys.

La primera solució requereix ser molt acotada i deixa molt poc marge de maniobra al Govern, és evident. Tal com és la Constitució és difícil que això pugui tenir una possibilitat de ser efectiu com voldríem. I ens fa pensar que la segona solució, segurament, serà la millor. I per tant hi estem treballant. Pensem que tenim mitjans legals per combatre el contraban. Ho estem fent, i em sembla que en comparació amb altres llocs on hi ha contraban a la Unió Europea, a les fronteres exteriors de la Unió Europea, Andorra podem dir que estem complint amb els compromisos, i volem continuar complint-los per evitar que no ens tornem a trobar amb situacions com hem tingut de viure els anys anteriors, en perjudici de tothom.

Per tant, la voluntat està marcada i les accions també, i se segueixen fent, com també les iniciatives legislatives que vindran en aquesta Cambra quan tinguem elaborat el text d'aquesta proposta de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest matí, a l'aixecar-me, he llegit amb una mica de perplexitat unes declaracions dins del món de l'agricultura d'una persona que hi entén bastant més que jo, que deia gairebé que era una mica paradoxal que el president del Grup Parlamentari Lliberal fes aquesta pregunta al Consell General. Jo aprofito per dir a aquesta persona, però sobretot als consellers generals i recordar als consellers generals que la voluntat de tenir una solució a l'augment de les taxes dels països veïns en promptitud, no ve d'aquesta legislatura sinó que ja ve de l'anterior legislatura en la qual, i vostè ho deia en el seu exposat final, ho vam intentar. No va rebre el vist i plau del Tribunal Constitucional per fer una delegació legislativa.

És a dir que aquí hi ha la coherència del que ha sigut sempre el Grup Parlamentari Lliberal, que davant de la tardança, i ho deia un dia el Sr. Josep Dallerès que en aquesta sala s'hauria pogut demanar, -i el Govern en l'assemblea del debat d'orientació política, o en tot cas en les preguntes que s'havien fet, i que he mencionat abans-, s'hauria pogut demanar el tràmit d'urgència. Nosaltres anem més enllà. Nosaltres pensem que s'ha de buscar la manera, i ho vam intentar, ja ho he dit, amb la delegació legislativa semblaria que el Govern té la possibilitat de tirar o estar examinant mitjançant una llei, que si ho he entès bé miraria de ser una cosa similar a la que s'aplica a altres productes.

I en tot cas, pel que fa referència a la primera part de la pregunta, doncs, satisfacció... i no tinc per què dubtar d'aquestes dades, i vaig a la pregunta,

Sr. síndic, doncs, simplement i en to més que amistós, les sessions del Consell General serveixen per molt, i sobretot les sessions de control.

I, Sr. Bartumeu, si em permet vostè, recordo en la seva intervenció que va dir que segurament en tornàriem a parlar, i en tornarem a parlar en la sessió de control del Govern. En això li estalvio feina, perquè jo també estic inquiet com vostè, i per tant he formulat aquesta pregunta. I la repregunta seria la següent: vist que el Govern està estudiant això, i vist que això és una demanda del Grup Parlamentari ja de l'última legislatura, i que continuem amb la mateixa, -com deia-, coherència amb aquesta, doncs, quan pensa el Govern, analitzant el que pugui ser millor, i si és possible, legítimament, -els grups parlamentaris de l'oposició faran el que entenguin oportú-, quan pensa el Govern portar a tràmit parlamentari el que vostè mencionava en el seu apartat final, en la resposta a la segona part de la meva resposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Si arribem a tenir el text que tots volem que sigui impecable des del punt de vista constitucional, la nostra intenció seria que

aquesta sessió parlamentària es pogués portar a discussió d'aquesta Cambra, i preferiblement que pogués quedar aprovat abans de final d'any, fins i tot, amb els terminis, si és un text que pot satisfer a tota la Cambra, suposo que això serà possible. En tot cas farem tot el necessari perquè el contingut d'aquesta proposta sigui acceptada per tota la Cambra.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sr. Miquel Alís heu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per recordar al Sr. Martí que els consellers que estem aquí... bé, quan estàvem a l'altra legislatura, ja havíem proposat, en el moment en què es va votar la Llei del contraban, d'augmentar les taxes, que era més efectiu que votar la llei aquella. Si no recordo malament és el que vam dir, és a dir que no és sempre el Grup Lliberal. Llavors, continuant amb el que ha dit el Sr. Martí del que ha vist aquest matí, jo també ho he vist a la premsa, i si els pagesos, l'Associació de pagesos diu el que diu, és perquè han de sofrir una part d'aquesta taxa segons el contracte que tenen amb els fabricants. Llavors la meva repregunta al Govern és aquesta: no seria millor que el Govern posés unes taxes als fabricants, i el Govern fes una política agrícola? És a dir que el tracte que hi ha ara entre pagesos i Govern, fos el Govern que assumís plenament i amb responsabilitat la política agrícola d'aquest país?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sr. Alís, aquesta pregunta convindrà amb mi que dóna per un debat, per un debat llarg. I no el faré perquè el Sr. síndic m'aturarà. Però és un debat que ja s'ha fet més d'una vegada, o s'ha encetat en alguna comissió i en alguna legislatura anterior. No s'ha arribat mai a cap més conclusió que les mateixes que hem seguit fins ara. Hi han hagut discussions sempre sobre augmentar el preu, i de l'única cosa que hem discutit en alguns moments és de quina

quantitat augmentàvem el preu? I alguna vegada hem discutit, com ha recordat alguna vegada, per cinquanta cèntims el paquet, aquí, en aquesta sala, o sobretot a la comissió legislativa corresponent, quan nosaltres érem en minoria, i governàvem, tanmateix.

En tot cas, sí que estic d'acord en què l'òptim potser seria això. Però la situació ens permet perfectament fer-ho sense haver de recórrer a això, perquè això té un perill evident. Avui dia hi ha una situació de facto que no és la de l'any 1997, que és una situació que permet la continuació d'explotacions agrícoles importants a Andorra i el manteniment de terres en la mà de les famílies, i que no s'hagi de pamar, de vendre pamant. La veritat és que és un equilibri difícil. Nosaltres hem optat sempre per mantenir-lo amb l'esquema actual, com vostè sap tan bé com jo. La disminució de l'ingrés del tabac en les cases que cultiven tabac ha estat de l'ordre del 60%, com a mínim del total màxim que hi havia hagut, o més.

Malgrat això, es manté, i això és l'equilibri, difícil de mantenir, de moment, mentre no hi hagi obligacions exteriors que ens ho manin, la intenció nostra, de moment, és de mantenir això.

Ara, bé, un debat global sobre aquest tema, entre els responsables de cada partit dins de la comissió o en el fòrum que es vulgui, estem naturalment oberts a fer-lo, el que passa és que és clar, d'alguna manera hem mantingut el criteri que vam exposar en el nostre programa electoral, i mantenim això. Podria ser que arribés el dia que s'hagués de canviar de mecanisme, però, ara per ara nosaltres preferim no tocar-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, el Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula per fer una repregunta.

El Sr. Antoni Martí:

Jo, centrant-me, Sr. síndic, específicament en el debat, i no volent entrar en reflexions que, com diu el cap de Govern, faria objecte de grans debats perquè en el món del tabac ja se sap que tothom té les seves idees. Jo volia tornar a la primera part de la meva pregunta. La primera part de la meva pregunta era: com estaven les importacions de tabac? I, vostè amb satisfacció, doncs, em contesta que s'han mantingut o, bé,

estan més aviat a la baixa davant del neguit que hi havia de molts parlamentaris a finals de la tardor, quan es van fer les preguntes que mencionava anteriorment.

Això no treu, Sr. cap de Govern, que sigui una pregunta amb una reflexió referent a què el tema del contraban a Andorra sigui un tema sempre latent i, per tant, estar satisfets avui no vol dir que tinguem que estar satisfets sempre.

Per tant, vostè, em sembla que n'ha fet una mica de menció. En tot cas, si no n'ha fet, jo li recordaré.

Nosaltres podem estar satisfets, i jo el podria felicitar pel fet que es complimenti la Llei del frau duaner, però no hi ha felicitacions. Tenim l'obligació de què es faci així, no?

I, vull que quedi ben clar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. Miquel Alís havia demanat la paraula per fer una repregunta.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, amb el que he sentit, he entès que aquest debat molt més llarg i molt més endreçat no es farà en aquesta Cambra i en aquesta legislatura, però només una reflexió, i no serà una repregunta,

Sr. síndic, només que hi ha un altre tema a més del contraban en aquest tema del tabac. Hi ha el tema de la salut, i s'hauria de tenir en compte. Perquè si en molts països augmenten les taxes del tabac, és perquè, justament per protegir la salut. I aquí, en aquesta Cambra, d'això no n'hem parlat mai.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, això ha estat una reflexió. Doncs, efectivament no hi ha pregunta. El Sr. Francesc Casals ha demanat, també, la paraula. Li agrairia que fos una pregunta en aquest cas.

El Sr. Francesc Casals:

És molt breu, però és un aclariment. És que aquest migdia a la presentació de l'informe econòmic 2001, a la Cambra de Comerç, el Sr.

President ens ha parlat, i ha destacat l'augment d'importacions de tabac, Sr. Martí; no la disminució.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern si vol contestar aquesta afirmació, en tot cas.

El Sr. cap de Govern:

No sé quines xifres s'han donat avui, però nosaltres tenim les xifres reals de la duana, d'entrada de mercaderia. S'observa un augment de l'espallat -la qual cosa no és per desplaure-, perquè en detriment de l'altre, encara que per a les finances, per a la ministra de finances sigui negatiu, perquè baixa més la recaptació total. Però, la veritat és que Andorra ha arribat a què sigui més important la fabricació al país -de bastant- que no la importació. I amb això només estem al mateix pla que en tota la Unió Europea, que no permet la importació de cap tabac que no sigui europeu. Enlloc. Andorra permetem la importació de tota mena de tabacs fabricats de fora, i és un bon sistema equilibrat, però no és dolent que si augmenta una mica el tabac sigui l'espallat; i en canvi que en conjunt sigui el mateix o quedi a la baixa.

No sé quines xifres vostè ha llegit avui. Jo no he tingut ocasió ni temps de fer-ho avui. Però el global que he dit és el que tenim de duana. Per tant, aquesta és real. Vostès saben que en aquest tema no hi ha possibilitat de distorsió. És tot el que li puc dir ara per ara. Si es dona que també hi ha la possibilitat... això són xifres de finals d'agost. No crec que hi hagi hagut gaire novetat. Hi pot haver, com he dit abans, un increment ara, per fer dipòsit i per fer estoc, ja que estarem discutint una taxa, que tampoc és tan gravosa. Per tant això passa sempre. Quan hi ha una nova taxa, a vegades, s'acumula moderadament, perquè tinc la impressió que no... Els mateixos fabricants, les cases fabricants tampoc permeten grans acumulacions d'estoc. Ells mateixos ho tenen prou clar, perquè estan portant una política bastant diferent de la que portaven abans a Europa, en tota Europa, amb el conjunt d'Europa, perquè havien arribat, les fàbriques originals, les americanes sobretot, i angleses també, a una manera de fer que no estava dins de la línia de la Unió Europea.

Això està clar. Incidint també amb el que ha dit el Sr. Alís. No solament per motius purament de contraban, sinó de salut.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És per al·lusions, per resituar dins el context la citació o el nomenament que ha fet el Sr. Antoni Martí.

Efectivament, vaig fer esment en un cert moment que s'estava debatent, de la necessitat o no d'una llei, de les possibilitats que ens donava el sistema actual. Hi havia efectivament el que vostè ha citat, però no vaig dir únicament el d'extrema urgència i necessitat o el de la urgència. *Inclús*, vaig mencionar, i hi ha constància que s'ha fet altres vegades, el fet que el Govern demanés als grups parlamentaris de reduir el termini d'esmenes a tres dies. Hi ha constància de què així s'ha fet per acord de tots els grups, i automàticament això permet tirar endavant una llei de forma molt més ràpida, escurçant tots els terminis per poder-la presentar al Consell. De totes formes celebro que hi hagi un estudi, i en tot cas si arriba la llei a la Comissió de Finances, ja l'estudiarem en el seu dia.

El Sr. síndic general:

Bé, sent una contesta a unes al·lusions, té la paraula... no hi ha dret a la contesta, té la paraula el Sr. Antoni Martí per formular una repregunta.

El Sr. Antoni Martí:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo seré extremadament breu. Simplement Sr. Dallerès, si li ha sentat malament ja em perdonarà, però em sembla que l'esperit amb el qual feia el meu comentari era aquest.

En tot cas, jo, simplement, sense voler fer cap classe de polèmica, ja n'hi ha prou de polèmica entorn del tabac.

En allò que deia el Sr. Casals, vull dir que a mi la Cambra de Comerç em mereix el màxim de respecte, i les dades que pugui dir, o que pugui

dir jo les puc respectar. Però, aquí, estem en sessió de Consell General amb control al Govern. Les xifres que s'han de contestar, les ha de contestar el Govern en la meua pregunta, i en tot cas, el Grup Parlamentari Lliberal, que també fa de control al Govern, com no pot ser d'una altra manera. Ja les valorarà en el seu moment. I en tot cas, vull dir que aquí no és el president de la Cambra de Comerç, i per tant no feia referència al que deia la Cambra de Comerç, simplement estava dins del debat que ha de ser, el debat entre un conseller que pregunta i el Govern que té l'obligació de contestar.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, una vegada més ens trobem amb una contesta amb al·lusions, doncs, no hi ha pregunta. Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu per formular una repregunta.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, sí... jo sí que preguntaré o repreguntaré, Sr. síndic.

En aquesta interessant pregunta, la qual veig que ve motivada en gran part tant en l'escrit com en les reiterades explicacions de text per intervencions del nostre grup, em fa posar una repregunta.

El cap de Govern en contestar, ha fet referència a l'aplicació de la Llei contra el frau i a les captures,

-per dir-ho així, no trobo una millor paraula en català de producte-, sabem i crec recordar, per això jo vaig dir que en tornàriem a parlar. I per tant, ara, en tornem a parlar, Sr. Martí, de què hi va haver un desplegament policíac, hi van haver unes detencions, va sortir a la premsa... la meua pregunta és si en aplicació estricta de la llei, una vegada escorcollats els vehicles i detingudes les persones, s'ha seguit la "filière" -per dir-ho en francès- i si s'han escorcollat els magatzems subministradors de contraban? Quants magatzems s'han escorcollat, se n'ha escorcollat algun, no se n'ha escorcollat cap? Aquesta és la repregunta, en aplicació estricta de la llei, benentès.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Jo no tinc el dossier aquí, però imagino que una vegada començat aquell procés que vostè cita, hi ha un procés judicial que està en curs, i suposo que la justícia és la que haurà de marcar les pautes. En el moment en què el Govern tingui el coneixement d'altres circumstàncies derivades d'aquells fets, si ha d'actuar, i si li correspon actuar en algun tema, ho farà.

El que passa és que em fa l'efecte que si no m'equivoco déu estar en l'àmbit judicial això. Perquè hi van haver detencions fetes per la policia, naturalment, no pas pel Govern.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí no voldria fer un debat que fos altra cosa que polític, però ja tornem a estar en una situació semblant a la del frau eventual sobre els productes làctics. Som molt respectuosos de la separació de poders, i benentès si hi ha una investigació judicial ha de continuar. Però, això no exclou que si els serveis oficials, sigui Duana o Policia, encarregats d'aplicar la llei, mitjançant l'enquesta que han dut a terme, han tingut clar coneixement que en altres llocs es pot estar infringint la llei, no poden, -entenc jo-, i per tant li pregunto al Govern si pensa com penso jo, o pensa altrament, no poden dir que com que ja hi ha una investigació judicial no fem res més. Tenen l'obligació de seguir la "filière" i d'anar a mirar si hi ha magatzems o no. I per tant, torno a preguntar si s'ha fet, tot i que sembla que ja se m'ha contestat que no s'ha fet.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

No, jo no li puc dir, Sr. Bartumeu, si s'ha fet o no s'ha fet. Però en aquest moment no li puc dir. Potser el ministre té més informació que jo, però no ho sé.

Em fa l'efecte que no podria ara dir-ho perquè no en tinc constància. Llavors no nego que

comparteix amb vostè el que vostè ha dit. No vol dir que ens n'haguem d'excloure en cap cas. Els processos estan marcats per la llei, i el Govern té l'obligació de seguir cada un dels processos amb allò que li marqui la llei fins allà on correspongui, si hi ha indicis de què correspon. Ara, si no n'hi ha, això que vostè en diu la "filière", doncs, pot quedar tallada en un moment o no. No sé. Ara mateix, evidentment pot ser objecte d'una informació que podem recollir, i fer-li arribar quan la tinguem, quan la puguem transcriure.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta, passarem a l'última pregunta del dia.

Presentada pel Sr. Joan Albert Farré Santuré, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a les accions que ha emprès el Govern per posar en funcionament el Servei d'Ocupació

Fou registrada amb el número 838-A i publicada en el Butlletí número 45/2002, del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Albert Farré.

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament la meua pregunta fa referència al Ministeri d'Interior i la llegiré segons ha estat formulada.

Vist que el Govern, en data 31 de juliol, va aprovar el Decret de creació del Servei d'Ocupació d'Andorra, com una àrea adscrita al departament de treball del Ministeri encarregat d'Interior.

Vist que fins el moment, Andorra no disposava d'un organisme semblant que gaudís dels instruments idonis per avaluar la situació del mercat de treball andorrà de forma precisa i que disposés dels mecanismes concrets per procedir a una interrelació directa entre ofertes i demandes de treball.

Vist que, a més, el referit organisme, contempla entre els seus objectius, el proporcionar al

Govern una informació suficient en matèria de demanda i oferta de treball i ensem proporcionar als usuaris del servei la orientació que sol·licitin sobre el mercat laboral andorrà.

Es pregunta al Govern:

Quines accions ha emprès el Govern per posar en funcionament el Servei d'Ocupació perquè pugui desenvolupar les seves funcions en la forma prevista en el decret de creació?

Una segona pregunta: amb quins mitjans comptarà el Servei d'Ocupació per desenvolupar la totalitat de funcions que té assignades?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Justícia i Interior. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta: en paral·lel a l'elaboració de la Llei qualificada d'immigració el Govern va prendre una sèrie d'accions destinades a la creació d'un Servei d'Ocupació que fos una realitat en el moment de l'entrada en vigor de la citada llei.

Aquest servei està concebut com un instrument de vital importància per valorar les necessitats quantitatives i qualitatives del mercat de treball andorrà, i les seves dades constitueixen un pilar fonamental perquè el Govern pugui determinar la seva política general en matèria d'immigració.

És en data 31 de juliol del 2002, i respectant els compromisos que va adquirir a principis d'aquesta legislatura, quan el Govern va aprovar el decret de creació de dit servei, el qual estableix els objectius, les funcions i els principis que regeixen el seu funcionament i la seva organització.

S'ha creat un servei destinat no únicament a analitzar les dades per avaluar la situació del mercat de treball a Andorra, sinó també per orientar els demandants d'ocupació perquè puguin trobar un lloc adient a llurs aptituds, i als mateixos oferents, també, per recercar els treballadors.

Una altra finalitat que vol complir és fomentar la formació dels demandants d'ocupació a través d'organismes i institucions que tenen

competència en matèria de formació professional, i també intermediar entre l'oferta i la demanda procurant una adequació tant qualitativa com quantitativa entre les ofertes i les demandes de treball.

En definitiva, s'ha creat un servei destinat a propiciar la cohesió social privilegiant l'accés al treball dels andorrans i dels residents.

Per a la posada en funcionament d'aquests serveis s'han establert nombrosos contactes i s'han efectuat diferents desplaçaments a serveis o organismes amb finalitats similars a les del servei creat, tant de França, Espanya, com altres d'àmbit internacional. Així, s'ha visitat l'INEM espanyol, el Servei Català de Col·locació, "l'Agence Nationale pour l'emploi", "l'Officine d'Emploi" de Brussel·les, l'ORPEM, i la xarxa europea de serveis d'ocupació EURES.

Aquestes trobades han permès analitzar de més a prop la seva estructura, funcionament i evolució, observant els avantatges i detectant els inconvenients de cada sistema, per tal de determinar el model de Servei d'Ocupació més adequat al nostre país.

Aquest model que hem adoptat, a més de poder respondre a les particularitats del nostre Estat, també té en compte els principis inspiradors d'aquests països que s'han visitat i que són els que regeixen la matèria, doncs, en aquests llocs. Aquests principis, bàsicament són, doncs, la gratuïtat en el servei, la igualtat d'oportunitats dels seus usuaris, la transparència i la racionalització.

Val a dir, també, que a la vegada que s'estava treballant, doncs, en aquest marc jurídic, que desenvolupava i donava suport a la creació dels serveis, també es va endegar una sèrie d'accions destinades a la posada en funcionament del mateix, i a la configuració del programa informàtic que permetés dur a terme la interrelació entre les ofertes i les demandes de treball.

Aquestes accions bàsicament i ho resumiré per anar ràpid, han estat l'elaboració de documents i formularis a disposició dels usuaris del Servei d'Ocupació, on s'han determinat tant les dades necessàries que ha d'aportar el demandant com les que s'han de posar en l'oferta de treball, ho ha de portar, doncs, a l'oferent. També s'ha procedit a una elaboració de taules d'ajut que contenen les respostes possibles per a cada dada sol·licitada en els formularis de demanda i oferta de treball. Per a cada taula s'han codificat, també, totes les respostes possibles

utilitzant un codi numèric o alfabètic. Una d'aquestes taules, per exemple, és la taula d'ocupacions que conté dos mil i escaig ocupacions, i que permetrà al demandant d'ocupació indicar la sol·licitud al lloc o llocs de treball que recerca, i a l'oferent de treball indicant l'oferta al lloc de treball que té vacant.

Una altra acció que s'ha emprés és l'elaboració estrictament de les regles d'intermediació, com ja he dit. Totes les dades contingudes en els documents de sol·licitud de lloc de treball o currículum i d'oferta de treball aniran codificades quan s'introdueixin en aquesta base de dades. Gràcies a la utilització d'aquests codis, el sistema informàtic cercarà correspondència, és a dir que procedirà a la intermediació.

Aquesta regla d'intermediació s'aplicarà, també, per a altres criteris, com poden ser l'experiència laboral requerida a la formació acadèmica, als coneixements en idiomes, en informàtica, etc.

Una altra acció ha estat l'elaboració d'un programa informàtic. Tasca que ha estat, jo diria, feixuga i llarga. Encara no està al cent per cent completada. Per aquest motiu es va dir en el decret de creació que el servei entraria en funcionament al cap de tres mesos màxim, i ja s'està procedint a finalitzar l'aplicació d'aquestes evolucions informàtiques que s'han hagut de fer, que ha estat una tasca, els repeteixo, feixuga i complexa.

Finalment, doncs, s'ha elaborat i dissenyat els diferents documents que generarà aquest Servei d'Ocupació, com poden ser els comprovants d'inscripció, les butlletes i altres documents.

Pel que fa a la segona resposta, doncs, els faré un breu resum històric de com s'ha incorporat la gent que hi treballa actualment. Doncs, ja a l'any 2000 es va contractar una persona amb caràcter tècnic per iniciar la fase de recerca i informació necessària sobre els diferents models del Servei d'Ocupació. Al maig del 2002 es va procedir a una nova contractació d'un altre tècnic, i recentment s'ha incorporat una altra persona amb caràcter tècnic-eventual, amb la finalitat de donar el suport necessari a la creació del servei. És a dir, que ara en l'actualitat, comptem amb tres persones dedicades exclusivament al servei.

Pel que fa al lloc on s'ubica, provisionalment s'ubicarà el Servei d'Ocupació a la planta baixa dels locals que hi ha a l'Edifici Administratiu de l'Obac, on hi ha el departament de treball, fins que es pugui disposar d'un local més adient en

funció del creixement que anirà tenint. Amb la col·laboració del Ministeri d'Ordenament Territorial, doncs, s'ha dissenyat aquesta distribució dels llocs de treball amb aquest espai que tenim en aquest edifici.

No dubtem, doncs, finalment, que aquesta dinàmica... la dinàmica d'aquest servei serà una dinàmica creixent, i que caldrà anar-lo dotant dels mitjans que li calguin en un futur pròxim. Això serà la prova, doncs, sens dubte, que els usuaris entendran com un servei necessari, útil i adequat a les necessitats del mercat de treball a Andorra. El Govern no dubtarà, en tot cas, en proporcionar a aquest servei tots els mitjans que afavoreixin el seu bon funcionament per donar compliment a les funcions que té assignades en el seu decret de creació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Farré vol replicar...?

Bé, doncs, passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, diu que l'espai que ocupa ara el Servei d'Ocupació no és un espai òptim, i ens acaba d'explicar que aquest servei comptarà amb tres persones. Voldria saber d'aquest espai, de quants metres quadrats és, i quants metres quadrats ocupa? Voldria saber, també, si aquestes tres persones seran suficients per poder fer les importantíssimes funcions i tasques que el decret atribueix al Servei d'Ocupació, que vostè les ha dit i que jo les resumiré molt ràpidament, les més importants: l'anàlisi del mercat laboral andorrà per informar al Govern; la intermediació entre oferta i demanda interna i entre ofertes internes i demandes externes, l'impuls de la formació professional; la confecció, la planificació i l'execució de programes d'orientació professional i d'ocupació; facilitar la informació i l'orientació als oferents i demandants de treball.

La pregunta seria si vostè considera que realment amb l'espai que estan, i si les tres persones podran fer de forma eficaç i satisfactòria totes aquestes tasques?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Justícia i Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Li he dit o li he apuntat, i li repeteixo que per a mi, l'espai que ocuparan aquestes persones no és l'idoni ni l'òptim, perquè l'espai que tenim és limitat. Amb el mateix espai que hi havia abans, estem incrementant els serveis que hi haurà en el Departament de Treball. En tot cas, estem mirant pròximament de millorar la situació o canviar-la físicament en un altre lloc que s'adigui més a les necessitats creixents, que en tot cas es valoraran properament.

Pel que fa al pressupost... bé, i acabo amb l'espai. Jo, la superfície exacta que tenen, no la conec. Crec que són deu o onze metres quadrats, on hi ha dos llocs de treball, i el tercer està en una taula a part. Per això li dic que a mi m'agradaria que el Servei d'Ocupació... en tot cas per l'estima i el carinyo que li tinc, m'agradaria que en tingués almenys vint-i-cinc, però bé, avui hi ha l'espai que hi ha.

Pel que afecta al creixement que pot tenir, i amb el pressupost que presentarà el Govern per l'any 2003, aquest farà la proposta d'incorporar-hi les persones que finalment es discutirà que siguin les necessàries, o la valoració que es faci del creixement que pot tenir aquest primer any. I aquests mitjans se'ls hi donaran, tant els recursos humans com ja he dit, com els materials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies.

Jo, Sr. ministre, com vostè sap, també li tinc molt carinyo, no ben bé a aquest Servei d'Ocupació, sinó al que nosaltres en una altra època havíem anomenat una Borsa de Treball. Llavors clar, a mi em sorprèn la improvisació del Govern, la manca de previsió definitiva. Perquè com vostès saben, la Borsa de Treball, en aquell moment, es va aprovar aquí al Consell l'any 1995; l'any 1996 el Govern va presentar un pla d'accions; des de l'any 1996 fins ara cada any els

pressupostos han anat destinant diferents quantitats, i vostè mateix, Sr. ministre, responent a una pregunta amb resposta escrita que jo mateix vaig tenir l'honor de formular-li, el mes de novembre de l'any passat, de l'any 2001, vostè em deia textualment, i així està escrit: "El Govern ha acordat procedir a la seva creació immediata..." -això parlem del novembre de l'any passat- "...i el Govern es compromet des ara..." -és a dir des del novembre del 2001- "...a dotar aquest servei dels mitjans materials i humans perquè pugui assumir satisfactòriament totes les funcions que li han estat atribuïdes".

Jo, Sr. ministre, la veritat és que crec que amb deu metres quadrats, els tres funcionaris que han de portar endavant totes aquestes funcions, no ho podran fer de forma satisfactòria. La pregunta, si de cas, seria dir: què entén vostè per "de forma immediata"?, què entén vostè "perquè puguin assumir..." quins són aquests mitjans necessaris per assumir satisfactòriament les funcions?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Doncs, reconec que pel que a mi em respecta, quan jo qualificava en aquesta resposta escrita de "immediata o immediates", encara potser no tenia el xip canviat de la manera en què es treballa en el sector privat, i no era prou coneixedor de què el sector públic va una miqueta més lent, d'una manera segura però una mica més lenta. Per tant, potser vaig pecar una miqueta d'optimisme, donades les ganes que tenia per a què entrés en funcionament. En tot cas, sí que em vaig comprometre, també, en una Comissió d'Afers Socials que vaig comparèixer, que durant el primer semestre... -i posteriorment en altres declaracions-, que el primer semestre de l'any 2002 havia d'estar creat. Una miqueta és el compromís que es va complir el 31 de juliol.

Li he repetit, i ja li he dit, i li dic sincerament que una miqueta el retràs ha vingut motivat per aquestes noves aplicacions informàtiques, que han sigut molt complicades de dur a terme.

L'espai físic sí que és suficient perquè puguin treballar aquestes persones. Ja li he dit que el ministre considera que aquest servei hauria de tenir una miqueta més d'espai i en un futur en

tindrà, i tindrà el que calgui. Això ja ho hem encomanat. En tot cas, la feina segur que la faran d'una manera extraordinària, s'està demostrant aquests dies per la dedicació i la gran qualificació professional que tenen els treballadors, la gent que treballa al departament de treball, al Servei d'Immigració per la regularització del rebut rosa. Estan treballant d'una manera molt àgil, i jo, doncs, no dubto que la gent que treballa també al Servei d'Ocupació, ho farà amb la mateixa qualitat de treball.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La pregunta ja m'ha quedat contestada, la volia posar al principi. Us volia demanar perquè havia posat al decret, doncs, que s'aplaçava tres mesos? De fet, heu dit que era degut a l'aplicació informàtica. Bé, deu ser una cosa extraordinària això. Quan la va començar a fer i quines són les dificultats aquestes que presenta tan importants?

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, la veritat, de tècnic informàtic no en sóc. Però a veure, no ho he volgut llegir al principi quan feia una miqueta l'exposició, perquè em semblava que potser entràriem amb qüestions molt tècniques, i que em semblava que sent l'última pregunta, potser podrien cansar a la Cambra. En tot cas sí que els explicaré, perquè tinguin una petita pinzellada de com funciona aquesta intermediació, i amb les taules de codificacions. Per exemple, el lloc de treball de dependent/dependenta especialitzat en fruiteria té el codi 5330007. Un altre codi pot ser el de dependent/dependenta de pelleteria que és el 5330014, que són subcodis d'un codi més general que és el 5330, que agrupa a tots els dependents i demostradors de botigues,

magatzems, quioscos. Vull dir amb això que, és el que he dit d'exemple, que pot semblar fins i tot simpàtic en aquesta hora. Però en tot cas, vull dir que s'ha fet una tasca que és feixuga. És a dir, intentar codificar totes aquestes ocupacions, i aconseguir que aquesta intermediació funcioni, a mi em diuen els tècnics -que jo confio plenament en ells- que serà... que ha estat molt feixuga i complexa. Jo què vol que li digui més!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies.

Sr. ministre, li agrairé sincerament que no ens hagi llegit tots els codis.

(Se sent riure)

De qualsevol manera, tampoc ens ha explicat vostè dues coses que, des del meu punt de vista, tenen una certa importància, i que a mi, com a mínim, quan vaig llegir el decret em van sobtar de forma especial. Miri, la primera és el fet que el decret especifica que si és necessari, una de les funcions del Servei d'Ocupació serà captar demandes d'ocupació a l'estranger a través dels serveis d'ocupació d'altres estats o d'organitzacions internacionals. El que sobta és que siguin només demandes, i no ofertes de treball. El decret només preveu que l'Administració, el Servei d'Ocupació pugui anar a buscar treballadors a fora, en el cas que aquí a Andorra no n'hi hagi. El que no preveu en cap moment és que si algun treballador d'Andorra, -aquí a Andorra no hi ha feina i no se'n pot trobar-, que es pugui fer el mateix a la inversa: de poder buscar ofertes a l'exterior.

El segon aspecte que a mi em sobta especialment és que el decret el que preveu, com vostè ho ha explicat, de fer una intermediació entre l'oferta i la demanda, i quan es trobin ofertes i demandes apropiades, trametre als empresaris, per tant als oferents, la informació relativa a les persones disponibles, i no fer-ho a la inversa. És a dir, no informar als demandants, aquells que cerquen treball, de les empreses interessades a contractar.

Això fa, que des del meu punt de vista, que aquest servei es configuri més com un servei de recerca i selecció de personal posat a la disposició de les empreses, que no com un veritable Servei d'Ocupació a disposició del treballador. I la pregunta en concret seria, i retornant a la Carta Social Europea, com vostè sap, la Carta Social Europea estableix l'obligació que els estats disposin de mecanismes de serveis d'ocupació, però especifica, al servei dels treballadors, no dels empresaris. Llavors la pregunta seria: vostè creu que aquest Servei d'Ocupació, configurat d'aquesta manera compleix els requisits perquè Andorra pugui ratificar aquest article de la Carta Social Europea?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, ho crec. Ho crec fermament, i ho crec d'una manera absoluta. I li diré per què. És una qüestió que ha sigut motiu de reflexió diverses vegades al Ministeri de l'Interior, sobretot amb la gent que ja treballa des de fa temps i amb els que treballen a partir d'aquest any al Servei d'Ocupació. Quan s'han fet aquestes visites a diferents serveis d'ocupació d'altres països, s'han trobat que xocaven una miqueta amb un model d'ocupació que és el que vostè diu, que és molt estricte, que privilegia sobretot la informació que s'ha de passar al demandant. Això ve motivat perquè el problema que tenen en aquests països és un problema d'excés de mà d'obra. En tot cas és un problema en relació a què faltaria oferta de treball. Diguem-ho com vulguem. Finalment és un problema de què hi ha menys oferta i més demanda, i això produeix que hi hagi atur.

El nostre problema avui és un problema, doncs, que ens distingeix com a específics, en aquest sentit, dins d'Europa, i que és a la inversa. Nosaltres tenim un excés d'oferta de treball i una manca de demanda de treball. En aquest sentit, s'ha hagut d'ajustar una miqueta el nostre model a aquestes especificitats, i per això de vegades pot sobtar que es privilegiï aquesta informació que es passa primer a l'oferent que no pas al demandant.

A part d'altres motius posteriors que seria el d'explicar com pot ser, també, la

confidencialitat de les dades entre uns i altres, sí que no podem pas creuar la informació entre uns i altres. El mateix treballador tampoc no s'hi avindria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, justament, Sr. ministre estic d'acord amb vostè, hi ha un problema greu amb la confidencialitat de les dades. Perquè és clar, tenint en compte que el decret preveu que puguin... perdó... que els demandants de feina puguin ser persones que estiguin treballant en diferents empreses i que vulguin canviar, podria donar-se la possibilitat que al fer la intermediació, doncs, el nom d'una persona que treballa a una empresa sigui oferta al seu mateix empresari, amb la qual cosa es posa un problema per la confidencialitat. I això penso que no està resolt, doncs, expliqui-m'ho si us plau.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si vol contestar aquesta pregunta.

El Sr. Jordi Visent:

Interpreto que em pregunta si aquest problema està resolt?

Doncs, sí, està resolt i molt ben resolt, perquè, una vegada més, si no he volgut entrar en el procediment d'emplenar aquestes butlletes, que seria una miqueta complex. Però, en tot cas, sempre hi haurà una persona del Servei d'Ocupació que ajudarà tant a l'oferent com al demandant a emplenar aquestes butlletes i a emplenar el seu currículum, que serà la demanda de treball. A l'emplenar aquestes butlletes aquest mateix treballador tindrà cura i se li preguntarà si té interès què aquestes dades siguin confidencials, com per exemple el lloc on treballa, o en tot cas que no se li ofereixi el lloc on treballa, que no se li ofereixi, que no se li passi aquesta informació a l'oferent, o a futurs oferents que tampoc no hi vulgui anar, per motius que poden ser que hi ha treballat anteriorment o altres que tampoc ens importin, motius personals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta i acabada, doncs l'última pregunta de l'ordre del dia d'avui, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.10h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 12 de setembre del 2002

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2002, relativa a la posició d'Andorra en l'Assemblea General de les Nacions Unides.
(Reg. Núm. 864-A).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2002, relativa al cost total del procés de precandidatura olímpica d'Andorra la Vella.
(Reg. Núm. 869-A).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al brot infeccios de gastroenteritis aguda del mes de gener de 2002 a la parròquia de Canillo i a les mesures que ha adoptat el Govern per assegurar en el futur la potabilitat de l'aigua destinada al consum humà.
(Reg. 828-A)

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la nova normativa laboral i la Carta Social Europea.
(Reg. 829-A)

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a l'eventual existència d'un frau en les operacions d'importació de productes làctics.
(Reg. 830-A)

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al nou centre de tractament de residus.
(Reg. 831-A)

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la possibilitat d'exportar temporalment els residus mentre no estigui construït el nou forn incinerador i a les diferents alternatives de tractament de residus.
(Reg. 832-A)

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la reunió de la Internacional Liberal a Gibraltar.
(Reg. 833-A)

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa al Non-Paper sobre l'Acord de Cooperació amb la Unió Europea.
(Reg. 834-A)

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a la presidència danesa de la Unió Europea i el Non-Paper sobre l'Acord de Cooperació amb la Unió Europea.
(Reg. 835-A)

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Antoni Martí Petit, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 30 d'agost del 2002, relativa al seguiment de les actuacions del Govern per lluitar contra el contraban de tabac.
(Reg. 837-A)

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de setembre del 2002, relativa a les accions que ha emprès el Govern per posar en funcionament el

Servei d'Ocupació.
(Reg. 838-A)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94

ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €

Subscripcions: Tel. 821234